

చంద్రమామ

సెప్టెంబర్ 1971

90
P

రుచిగా
చల్లగా
తియ్యగా ముండు

పార్లే

ఎక్స్‌ట్రా-స్ట్రాంగ్
పెప్పర్‌మింట్లు

4 పెప్పర్‌మింట్లు పుటి చాక్కలో
ఎంతో తియ్యని రుచిని ఉంచుతారు.
మనకు పైకి ఉద్ధరించిన
ఉద్ధారకం వైపున మనసును ముగించు.

ప్రతి గ్రంథాలయంలోను
ఉండితరాలి!

★

శ్రీమతి మమరణ భూతలింగం
తరించిన శిష్టమైన పుస్తకాలు

'SONS OF PANOU'

Rs. 5-25

'THE NECTAR OF THE GODS'

Rs. 4-00

పెట్టలకు రుహానుతి గా
కవ్వతగినది.

★

కావలినది:

డాక్టర్ ఏజన్సీస్
'చందనాను విల్లింగ్స్'
మదరాసు - 26

చేరండి విజయ

శిఖరానికి **శ్యామ్**

పెన్నులతో

చేరండి విజయ శిఖరానికి
పెన్నులతో చివరకు వచ్చే
విజయం మనకు కేవలం ప్రాప్తమవుతుంది.
శిఖరానికి పెన్నులతో చేరండి విజయం
దాకమనే ప్రయత్నం చేయండి.

చేరండి విజయ శిఖరానికి

శ్యామ్

పెన్నులతో
చేరండి విజయ

శ్యామ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

అద్దూరు శ్యామ్ & సోనాల్ బిల్డింగ్, కొంకణి
బ్రాంచి: 285, కె.ఎస్.ఆర్. రోడ్, గుంటూరు.

SBR
PICTURES

దైత్యులకు భయము నా తాతమ్మదే
నా తాతమ్మడు

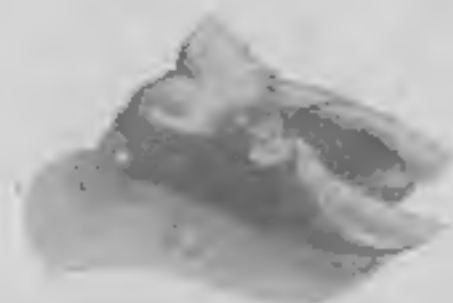
నటన: చంద్రబాబు, కె.ఎస్.ఎస్. రామారావు, ఎ.కె.ఎస్. సుబ్బారావు, బాబురావు
సంగీతం: పొన్నలూరి సోమయ్య, పాటలు: పి.బి.శ్రీనివాసరావు

WhyFameG

ప్రొడ్యూసర్

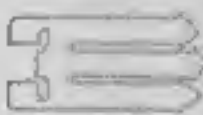
డిస్ట్రిబ్యూటర్

పాపం యీ దంతం హత్యచేయబడింది!

మరి అయితంగా కొంచెంకొంచెంగా విషం యెక్కి
చంపబడుతుంది. చిట్టచివరికి కణం అలా, అంతే నిమ్మ ఉంటే
జీవేనేలా అలా పూర్వమైన నశ్యం చెందిపోతుంది.
వేరవేరయిపోతే— కలిపి వేరే అక్కర్లే ఉంది. అలాంటిది
సరిపెట్టేసరికాని బాధ ప్రాప్తమౌతూ, టూత్ పేస్ట్ తోతూ
నిశ్చయం తోయిపోతుంది.

మరి అలాగా ప్లోరైడ్ గలక తప్పకుండా ఉన్నాయో
తానివేస్తేయితే, యీ విషాద సంఘటన జరిగివుండేది
కాదు, ఎందుకంటే, అలాగా ప్లోరైడ్ తోగల
యివ్వబడినది మాత్రం ఏదామో చక్కర్లోకి కలకత్తాంటి
చంకకయ్యామంటే కలిసిపోయింది.

- మంచి ఎనామిల్ ని గట్టిపరచడానికి
- పోషక శక్తిని కలుపుకు పనిచే
- వయోమే వాడుకగా
- చంకకయ్యామంటే అదికలకయ్యానికి

మీ పళ్ళని హత్య చేయకండి

మీ పళ్ళని కాపాడుకోవడం కోసం

బినాకా ప్లోరైడ్

C I B A Comeria

FLUORIDE

ఎక్కడ
లైఫ్ బూయ్
 వున్నదో అక్కడ
 ఆరోగ్యం
 వున్నది

లైఫ్ బూయ్
 మురికిలో గల సూక్ష్మ
 జీవులను కడిగివేస్తుంది

లైఫ్ బూయ్ 4. 60.25 గ్రా.

హైదరాబాద్ రివెల్ వారి హాల్స్ అండ్ కంప్లెక్స్

**ENSURE YOUR
SUCCESS**

With

GLOBE

ACCURACY

Other Famous Brands
of Geometry Boxes
by KASHYAP.

DELTA, KONG-MOOR, KONGSA

Mfg

G. S. KASHYAP & SONS

Petabdi House, Darya Gani, Delhi-6

ಕೆಪ್ಪನಲ್ ವಾಲ
ಕಾಕ್ಶೈರ್ ಸಾಬ್

ನಾ ಕಲ್ಪನಾ
ಕಪಾಪುರ್ ಮ
ಕೆಪ್ಪನಾಲೆ ಮ
ಮೈ ಮೈನಾ
ಮೇಕಪ್
ಕಪಾಪುರ್

**ಕಲ್ಪನಾ
ಟಾಲ್ಕಂ ಪೌಡರ್**

THE NATIONAL TRADING COMPANY (MADRAS)
41, VESACHELI ROAD, MADRAS-22

హలో! నేనీ!
 బేబీరాణీ! మీరు
 చందమామలో
 భలేభలే సాజీస
 గాథలు చెబుతారు
 పుంటారుగా!
 నా కథ కూడా
 అటువంటి
 సాహసగాథే!
 కానీ - తరకథ చెప్త
 జాగ్రత్త! అందుకే
 మీ అమ్మతో
 నా స్వతోకలసివల్లి
 చూడండి!

వాసుంతి సమర్పించు
 ప్రకటనాగారం

భలేపాప

వర్తమాన కేంద్ర ప్రకాశనం
 నిర్మాత వాసుంతి 6A 2A

జోషి

కల్యాణం

ప్రచురించినది

ఇంకో ప్ల్యూర్ మిఠాయి తినాలని ఆశ !

పిల్లలు ప్ల్యూర్ మిఠాయిలు వీపునూ నొక్కినా
 ఇంకా ప్లూర్-పి, పిల్లలు అదేమీగనా రోల్స్‌లు
 ప్లూర్ ప్ల్యూర్ మిఠాయిలు, రుచి వస్తూ,
 ప్ల్యూర్ మిఠాయిలు తాజానీటి, పిక్లింగ్‌నువ్వి,
 పిక్లింగ్‌నువ్వి ప్లూర్-పి తయారైతే.

అమెరికన్-మేడ్ ప్ల్యూర్ కన్‌సల్టెంట్‌ తమిళన్, మద్రాసు

వందనామ

సంకలనము: 'చక్రపాణి'

ఈ వెం దీక్షా కథ ["కంఠ ప్రభావం"]కు అధ్యాయం ఎం. వి. కె.పి. గిరిరావు చెప్పిన కథ.

పాఠకులు మంచి అనుభవాలు చేయడానికి కాదు, వాటి వెనుక ఉండే అజ్ఞానం అవగాహన గురించి కూడా వారికి తెలియాలి. ఈ సీరి "మూగప్రేమ" అన్న కథలో ఉన్నది.

కాస్త్రాఫాం ఎంత ఉన్నప్పుడీ దానికి లోకజ్ఞానమూ, అపరాధం లేదు. వాగ్దాత అదిగా వాణింపడు. ఈ సీరి "అద్భుత బోధనలు"లో ఉన్నది.

సంపుటి 49 సెప్టెంబర్ '71 నందిక 2

న గవ్యం కప్ప దిహ వ్యలావాత్ తవ క్షుద్రాలో నిమతః ॥ అదోవా,
లోకే గురుశ్చ్యం వివేరితాం నా వ్యచేషితా వ్యవ పదం వయంతి—1

[అశ్వం అవరూ ఎవయో వ్యలావంపర్షా హ్యతమో గవ్యవాహ, వ్యలావాహ అవిపందయ, మవిపందయ, గవ్యరసమ, అల్పశ్యమో వాడు చేసే కమలస్థనె కలుగుతుంది.]

దారిమ రిందిత్, వ్యజనెమ రిందిత్,
గవ్యం పయస్వేమ, మలేమ రిందిత్,
యక్షం న హ యక్ష పదం విదింత్య
పదే ద్విపశ్య స్మరాత్ సురాదాత్—2

[అశ్వం వివేరితమి, అంతుప్రంతు చెప్పటాదమి, ప్రిహతుంహ, కుమామంహ
చెప్పటాదమి గవ్యవాహ అంబాయ, మి యక్షమో, ఏం రాదో కలుగుతుంటా
తదివిగలవాడు పెద్దలతోవేసే నడచాలి.]

మృగా మృగైః పంగ మన్మనజంతి,
గావశ్చ నోటి, తురగా స్తరంగైః,
మూఢాశ్చ మూఢైః, సుధియః మధిధిః,
సమాసే శిలవ్యేనెమే సఖ్యం—3

[మృగాలు మృగాలతోనూ, నోవులు గోవులతోనూ, గురాలు గురాలతోనూ వేరుకొలు,
మూఢులు మూఢులతో చేరికొను, బుద్ధిమంతులు బుద్ధిమంతులతో చేరుకొను, గుణ
తోమలు వరుసగా ఉంటేనే వఖ్యం సాధ్యం.]

నిజమైన అబద్ధం

ఒక గ్రామంలో రామయ్య, భీమయ్య అనే ఇద్దరు అసామీలు ఇరుగుపొరుగున ఉండేవారు. తన గన్న భీమయ్యకు ఎక్కువ అస్త్రహస్త్రులు ఇండటం వల్ల రామయ్యకు కన్ను కుట్టించి, భీమయ్యను ఎలాగైనా గ్రామం నుంచి వెంపించి వేయాలానిది రామయ్య ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు.

ఒకనాటి అర్థరాత్రి రామయ్య తన ఇంట్లో ఉన్న కన్నె సామాన్ల వాడెసి, ఒకటి, రెండు వస్తువులను భీమయ్య పెరట్లో వదిలాడు. తెల్లవారుటానే రామయ్య తన ఇంటిని దొంగలు దోచారని మొక్కుకుంటూ శివకాండవం చెప్పుకున్నాడు.

రామయ్య పోయాయన్న వస్తువులలో రెండు భీమయ్య పెరట్లో వదిలాయి. "నా ఇంట్లో భీమయ్య దొంగతనం చేశాడు. రెండు వస్తువులు?" అని రామయ్య తాళివాళ్ళందరి దగ్గర మొక్కుకున్నారు. భీమయ్య

పెరట్లో వస్తువులు దొరకటం చేత తాళివాళ్ళు రామయ్య మాటలు నమ్మారు.

"నా కేసు తెలియ?" అని భీమయ్య ఎంక మొదలెట్టినా అతని మాటలు ఎవరూ వద్దులేదు. గ్రామాధికారులు రామయ్యనూ, భీమయ్యనూ పిలిపించారు.

"నే వెళ్ళవలూ ఎకగను, నా మాట నమ్మండి," అని భీమయ్య అన్నాడు.

"అయితే, రామయ్య వస్తువులు నీ పెరట్లోకి ఎలా వచ్చాయి?" అని గ్రామాధికారులు భీమయ్యను అడిగారు.

"అది బెప్పుడికే తెలియాలి. నేను మాత్రం ఎలానాదాని," అన్నాడు భీమయ్య.

గ్రామాధికారులు రామయ్య ఇంటి పోయాయన్న వస్తువుల వారికా తీసుకుని, "మీది విచారిస్తాం. ఇక మీ రిద్దరూ వెళ్ళండి," అని రామయ్యనూ, భీమయ్యనూ పంపివారు.

అది జరిగిన రోజు సాయంత్రం బయట
రామయ్య అపవరమైన వని మిమ్మర
గూడు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఆ రాత్రి
రామయ్య భార్య ఒక్కటి ఇంట్లో ఉన్న
సమయంలో కొంగలు పడి, రామయ్య
జాచినది, బాచినది కూడా చాచామటకు
పోయిపోయారు.

తెల్లవార రామయ్య భార్య తమ ఇంటి
దొంగలు పట్టారని మొత్తుకున్నది. ఈ
విషయం తురంకా తెలిసింది. గ్రామాధికా
రులు ఈ సంగతి విని, రామయ్య ఇంటికి
వెళ్ళి, రామయ్య భార్య నడిగి, పోయిన
వస్తువుల జాబితా రాసుకున్నారు. వీమయ్య
కొంగిలిండాతన్న వస్తువుల జాబితా
రామయ్య భార్య చెప్పిన వస్తువుల జాబితాను
పోల్చి చూస్తే, మొదటి జాబితాలో ఉన్న
వస్తువులన్నీ రెండవ జాబితాలో నూ
అన్నాయి. గ్రామాధికారులు నిజం గ్రహించి,
రామయ్య తిరిగి రాగానే తమ పట్టకు పంపి
మని రామయ్య భార్యతో చెప్పి, వెళ్ళి
పోయారు.

పొరుగువారి నుంచి తిరిగి వస్తూనే
రామయ్య అరిగినది తెలుసుకుని, తాను
వీమయ్యకు అంటగట్టిన కొంగతనం నిజం
గానే జరిగినందుకు చలోడితో మున్నాడు.

గ్రామాధికారులు రామయ్యతో, "మొన్న
నీ ఇంట కొంగతనం జరిగిందని చెప్పి
పోయిన వస్తువుల జాబితా ఇచ్చావు. దిన్న
రాత్రి మళ్ళీ కొంగతనం జరిగిందని చెప్పి
నీ భార్య, పోయిన వస్తువుల జాబితా
ఇచ్చింది. ఇవిగో రెండు జాబితాలూ, మొన్న
పోయిన వస్తువులన్నీ నిన్న మళ్ళీ ఎలా
పోయాయి? నువ్వు వీమయ్య మీద లెని
కొంగతనం ఉద్దేశించడానికి ఒక్కటే చేసినట్లు
వ్యస్తమవుతున్నది. అందుకే నువ్వు
వీమయ్యకు క్షమారేణు చెప్పకునని, సప్తవరి
పాదం చెల్లించుకుని, గ్రామం వదిలి
వెళ్ళుకో." అన్నారు.

వీమయ్యకు రెయిండా రనుకున్నది
రామయ్యతో జరిగింది. ఆతను సావన్నా,
పెరువూ పోగట్టుకుని, గ్రామాంతరం వెళ్ళి
పోయారు.

వరాలిచ్చే వనదేవత

ఒక రుళ్ళో ఇద్దరు అన్నదమ్ములుంటే వాళ్ళు. అన్న స్వార్థవేరుడు. తమ్ముడు అనాయకుడు. తండ్రి పోగానే, అన్న అప్తి అంతా తీసుకుని తమ్ముడికి వివిధ వేసుంటా చేయ్యాంటి చూశాడు. కాని, నలుగురు సెడ్ల మనుషులూ ఏవాట్లా పెట్టిన మిడట, తమ పెరట్లో ఉన్న గొడ్లపాకను తమ్ముడికి వంది ఇచ్చాడు. అనాయకుడు కావటం చేత తమ్ముడు దానితోనే తృప్తిపడ్డాడు.

తమ్ముడు అవని, అవని చెసి తన పెళ్ళాన్ని, ఏర్లలనూ ఎలాగో పోషించు తుంటూ వస్తున్నాడు. అన్న మటుకు తనవద్ద ఉన్న డబ్బును పడ్డిని తిప్పేతూ, తన పెళ్ళాంత హాయిగా జీవిస్తున్నాడు.

తమ్ముడి నరిపావన ఏనాడూ అతని గుటుంబం అవసరాలకు సరిపోయేది కాదు. అందుచేత వారికి ఏ విషయంలోనూ పరితృప్తి అవేది ఉండేది కాదు. ఆ కార

ణంగా తమ్ముడు అన్న పిల్ల బచ్చెవప్పయో అప్పి తీసుకునే వాడు. ఆ అప్పి ఎలాగూ తిరిది కాదు గనక, అప్పి శాంతదాకా పెరిగిన మిడట ఆ గొడ్లపాక గూడా స్వాధీనం చేసుకుని, అక్కడ మేలకే ఇట్లు కట్టాలనే ఉద్దేశంతో ఉన్నాడు అన్న.

ఇలా ఉండగా తమ్ముడు అడవిదాటి ఒక ఉరు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అతను ఆ ఉరు వెళ్ళి రస పస చూసుకుని వేకువ వామునే బయలుదేరి తన రురు వస్తున్నాడు. మార్గోదయం అయినదిగి అతను ఒక చిన్న కొలను దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆ కొలనులో కత్తి ఒక బంగారురంగుగల తామర మొగ్గ ఉన్నది. తమ్ముడు చూస్తూ ఉండగానే ఆ మొగ్గ మీద మార్కెటికరదాటు పడ్డాయి. వెంటనే అది విచ్చుకున్నది.

అపూర్వమైన ఆ బంగారు తామర పుట్టాన్ని చూసి ముగ్ధుడై తమ్ముడు దాన్ని

కొనెనుకున్నాడు. అదేమిటా? అక్కడ
ఒక స్త్రీ ప్రత్యక్షమయింది. అది వెనక
స్త్రీలాగా కనిపించేసరికి, తమ్ముడు అమ్మకు
వసుస్మరించాడు.

ఆ క్షణాల్లో అతనితో, "ఈ కాలసులో
కోటా ఒకే ఒక శుభ్ర శ్రాస్త్రుంది. దాన్ని
నేను నా పూతకు అప్పగించివుంటాను.
అందుచేత నువ్వు కొనిన శుభ్రాన్ని వాటిచ్చి,
దానికి బదులుగా ఏదైనా వరం కోరుకో,"
అని చెప్పింది.

తమ్ముడు వళ్ళూర్చుకుంటే, "రేపి, నేను
తెలియక కొలసులో దిగి ఈ శుభ్రాన్ని
కొనుట. ఆ కారణంగా కష్టపాటి.
ఈ భాగ్యానికి వరంలేదా? నీ శుభ్రాన్ని

నువ్వు తీసుకో," అంటూ దుంగారుతమలాన్ని
అమె కదపాడు.

"నువ్వు వాలా మంచివాడివి. నీ మంచి
కనానికి చెప్పి వరం ఇవ్వడలిచాను.
ఏదైనా కోరుకో," అన్న దామె.

తమ్ముడు కొంచెం బలోదింపి, "చేసి,
వీధివరం చేత మా నాల్గిల్లిపాటి అసం
కృష్టత కలుగుతూ ఉన్నాం. మాకు
ఏ నాటికీ అసంకృష్ట అనేది లేకుండా అను
గ్రహించు," అన్నాడు.

"దాలా తెలివిగా వరం కోరావు. ఏ వరం
కోరినా మనమి చివరకు కోరేది సంకృష్ట.
మరక వరం కోరినట్లుంటే, అంభా మంచి
వరం కోరకపోతేనే అన్న అసంకృష్ట నీకు
ఉండేదే," అని చెప్పి దేవార్త అత్తుక్క
మయింది.

తమ్ముడు సంతోషంగా ఇంటికి తిరిగి
వచ్చాడు. అది మొదలు అతని ఇంటి
జీవితమే మారిపోయింది. అతను పంక
రేపకువచ్చినా అందరికీ వరిపోవటమే గాక,
కంఠ మెరులుతున్నది. అతని ఇంటి
ఏ విషయంలోనూ సమస్య అసంకృష్ట
అన్నది లేదు. అతను అన్న దగ్గరికి అన్న
కొసం వెళ్ళకపోగా, చేసిన అప్పులన్నీ
క్రమంగా తీర్చేశాడు.

తమ్ముడి సంతోషం వచ్చగా ఉన్నట్లు
కనిపించేసరికి, వాళ్ళ నేడే నిధి వెలికి ఉంటుం

తను కున్నాడు అన్న. తమ్ముడు బోలానాడు
గతం అదిగత చెప్పేస్తాడమేమని చెప్పి.
"ఓం, అమ్మమా? అంతా కుదాసాగా
ఉంటున్నారా? నా అమ్మంతా తిర్చోవు.
మళ్ళీ అమ్మన, అంటూచాలెమ. ఎవరి
నిశచింద? నాక్కోర వాచికిం చెప్పి?"
అన్నాడు.

"ఎవరియి, అమ్మమ్మా. ఉన్నవారితనే
మాకు ఇరుగుబాటు అవుతున్నది. అంత
కాక వెను కన్నువీడి సంపాదించేదాంట్లో
కాస్తా కూస్తా మిగులుతున్నది నూనా.
నీ బాదలా తినుండా బతుకురున్నాం." అన్నాడు తమ్ముడు.

అన్న నవ్వి. "నాక్కోర వాచిన్నావు.
వరంనది వాకి ఉంటుంది. దేవదాత, నం

కామూలేన అరుగుబాటు అమ్మదేలా
చెప్పండి?" అన్నాడు.

తమ్ముడు వాచినుండా అన్నతో, అదవిలో
కొంచెం గురించి, కామదభివృద్ధిగురించి, దేవద
గురించి, అదా ఇచ్చిన వరం గురించి,
వివరంగా చెప్తాడు.

అంతా వది అన్న తమ్ముడితో ఏమీ అన
కుండా, గంపి తిచ్చేసి, దేవతను విం
వరం బోదాలో తెల్లదార్జూ అలోచించి తేల్చు
కున్నాడు. అతను మిచ్చాడు ఉదయం
సూర్యోదయం కాక పూర్వమే అదవిలో
ఉద్దు కొదను చేరుకున్నాడు. కొలనులో ఒక
తొలకెంకారు కామరమెగ్గ ఉన్నది. సూర్య
కిరణాలు తనమీద పడగానే అది విచ్చు
కున్నది వెంటనే అన్నదాన్ని కోసేసి,

తన రెండు చేతులనుభ్య గట్టగా పట్టు కున్నాడు.

అంతలో పనదేవర రానేవచ్చింది. అయి అన్నమా, అతను పుత్ర్యపట్టుకున్న వారకాన్ని చూసి, అతను కావాలనే ఆ పది పోతన గ్రహించి, "అ పుత్ర్య నారి, నా కచ్చియ్యి." అన్నది.

అన్న చెరిగి వచ్చి, "నాకా పరమిపై పుత్ర్య ఇస్తా, లేకపోతే నవ్వను," అన్నాడు.

పనదేవర వచ్చి చూసి అరవ్వాడు కుంటూ, "నీ కేం వరంకావాలి?" అని అడిగింది.

మొందె అలోచించి పెట్టుకున్న అన్న, "నేను అనుకున్న చెల్లా బరగాలి," అన్నాడు.

పనదేవర వారికి అలాగే వరం వచ్చి, బంగారు కమలం పిసుకున్నది.

అన్న అనందానికి మెడలేడు, కలను గట్టున ఉన్న మామిడి చెట్టునించా వేళ్ళుం దారి అనుకున్నాడు. అలాగే జరిగింది. వాడు తిన్నప్పై వేళ్ళు తని, ఇంటికి వెళ్ళి, తన ఇల్లు పెద్ద భవంతి నివాసమవుతున్నాడు.

అలాగే జరిగింది. వాళ్ళ కిచ్చుకు దేనికి లోటు లేదు.తనక ఇంట్లోపాకీ పంచభక్ష్య పరమాన్నాంకో వండు అరగించారు.

ఆ పొయంకారం అన్నభార్య తనలోకి కోడలికి, మురికికి తమ గొప్ప చెప్పకొన బానిసి పాకకు చెల్పింది. అయి చిగిలితడి పాక నుంచి వస్తుండగా గదిలో పరర్థానంగా కూర్చుని ఉన్న అన్న పెరట్లోకి తొంగి చూసినచోకి ఎవరో వల్లగా తమ ఇంటికిని రావటం కనిపించింది.

"నాబోయ్, అది కయ్యమేమో! లోపలికి రాదుగదా?" అని అన్న భయపడ్డారు.

వెంటనే అన్నభార్య కయ్యంగా మారి ఇంట్లో ప్రవేశించింది.

"ఈ కయ్యం నన్ను మంగిస్తుందేమో!" అని మళ్ళీ అనుకున్నాడు అన్న.

అంత పసి జరిగింది. కయ్యం అన్నను మంగిని ఎటో వెళ్ళిపోయింది.

అన్నకు ఇల్లులు లేకపోవటం చేత అతని భవంతి, మిగిలిన అన్న తమ్ముడికి సంత్ర మించింది.

మూర్ఖుల నానం దానల నువ్వు చెల్లి నేని నేతిదాడు.

ఆ నెమయంలో అక్కడికి వరిగెత్తు కొచ్చిన వసుమతి బాంబు తీవరత్తుడి మాటలు విన్నది. ఆమె భర్తవర్మ నేని నార నార యూరూ. "నీ పరాక్రమం చూపెండుకు యీ అర్భకుడి దొరికాడా?" అన్నది.

"క్షమించవూ! నీ కమ్మయి అన్నీట అర్భకుడి కావచ్చు. కాని అతని చేతిలోని గొల్లగొడ్డలి చాలా పదువైనది. నే నాపక పాత నా ముక్కులేమయినానో నీ బిర్రనే అదిగి చూడు," అన్నాడు భర్తవర్మ.

వసుమతి భర్త తన బిర్ర లేని కోసంగా చూసింది. అతడు యీసారి మరలక పెద్దగా

వచ్చాడు. "ఇందులో భర్తవర్మ చేసిన అన్యాయం ఏమీ లేదు. అంతా నేను చూస్తూనే వున్నాను. ముందుగా నాళ్ళు రెండు ప్రయోజనం లేకపోగా, కత్తి విడితే తల మీద కొట్టాడు," అన్నాడు.

"ఎందుకలా నన్నుకాపు? చాడు నీకు వయ్యవడేందుకేగా వ్రయత్నం చేసింది? పావం!" అన్నది వసుమతి భర్త.

ఆ మాటలు వసుమతికి నానం నానం తప్పించినై. అతడు ముఖం కండ్లగడ్డలా చేసుకుని, "ఇదంతా నా భర్త. గంభీర్వ జ్ఞాయిని నేను. నీ చాటి మోసపస్తిని పెళ్లాడ వలసి వచ్చింది. చుట్టక మానక మాత్రుడి చేతిలో ఒది నయం విరక్కట్లు కావలసి వచ్చింది!" అన్నాడు.

ఆ నమయానికి తీవరత్తుడు రెండు దినళ్ళకో వెళి అనుయ. కొన్ని రోజులు తినుకుని అక్కడికి వచ్చాడు. చాటి నన్ను బిని ఒక చీట గుట్టగా పోసి, వాటిల్లో నుండి కొన్ని అకురము వ్రేల్చేకలగా విరి తినుకుని. అరటితుల్లో నెరిసి, ఉండగా చేసి, చానిని యువకుడి తల మీద గాయం అయినచోట అంటించాడు.

"అమ్మా, వితమ్మరి కొచ్చిన ప్రమాదం ఏమీ లేదు. గాయానికి కట్టు కట్టివలసిన అవసరం కూడా లేదు. గాయం నయం అయిన తరవాతే, నెమం అంటించిన ఒక

యలా చాచితది," అని జేసదత్తుడు పను మది కేసి తెరిగి. "చేతుమీక, ని వెరిగిర నదుముక్కూడా చరిర్య జేస్తాడు. చక్క పొద్దిగరిటలో ని మెట్టకొల దమనం చెక్కుక్క గలవు. ఇరవైనాలుగంటల్లో పిరిగి వెలుకు పోగిచవు. విదారించకు," అన్నాడు.

అ తరవాత ఇద్ద జేసదత్తుడు ఓపిరి అకులనూ, చేళ్లనూ చేతులలో బాగా మర్చించి అప్పుడు పద్మినీ రసాన్ని పనుమది నదు ముకు పూసి, దాని మీద అకుల పప్పుని చేసి, కట్టు కట్టారు.

ఇవంతా ముగిసిరి తరవాత పనుమది ఇద్ద జేసదత్తుల పొయంతో దివి నిలుచిరి, "నా చావమరిది మాజీమిది? అలా చూచా పలుకు లెకుండా చది పున్నారు. ప్రాణా పాయం ఏమి లెకు గదా? నాదికెప్తానా బరిగిందంటే, నాది అక్క చేతులో నాకు గంరం పున్నట్టే!" అన్నారు.

"ప్రాణాపాయం ఏమి లెకు. చెబ్బుకు దిమ్మిరపాయి నుబంగా నిద్రపోతున్నాను. గొద్ది సేపట్లో అతడూ లెది మన వెనకగా బవనానికి వస్తాడు. తరుగా అక్కగారున్నది గదా! నేనుంటే మనం బవనానికి పోదాం," అన్నాడు జేసదత్తుడు.

పనుమది గాస్త్ర కుంబులూ పొలుగలు గులూ వేసి అగి. "జేసదత్తా, మీ యాదరిలో నువ్వ నాయకురవిలా కనిపిస్తున్నావ్. నాక

సేక ఇద్దపర్మ మనం మాందాదెం? అదిక నాలుకతో చూట్టాదటం కచ్చి కత్తితో మాట్లాడటంలో ఎక్కువ నెచ్చుపుట్టా న్నది," అన్నాడు.

"క్రువుతో నేను చూట్టాదేమ. నా కత్తి చూట్టాడునుంది. జేసదత్తుడిలో ప్పు రొక్కయి, ప్పువలది ప్పును నాకు అయిది లెకు. మీ చేతుమీ? " అన్నాడు ఇద్దపర్మ వలెగా.

"అదా, అంత అయివుగా చూట్టాదను. గచ్చయి పనుమది మనకు క్రువు గాయ. ప్పుయి మనకు నాదిక కత్తిరొక్కయి అతని తరిమింపులు ముచ్చిపర్మకాయ ఫిదిరి యా ప్రాంతాలకు వందే వచ్చారు.

మనం ఆ యుక్తుల వల్ల సామర్థ్యాలు ఎలాంటివి చూసేందుకు అక్కడికి పోతున్నాం. అందువల్ల అదేమో మనమూ మృత్యువు." అన్నారు జీవదత్తుడు.

ఈ మాటలు విన్నవర్మనూ, కనుమతిని కూడా అప్పగిస్తోంది. ఇద్దరూ కొంచెం సేపు ఆలోచిస్తూ పూచుకున్నారు. ఈ భీషణ బాగు శ్రమగా భవనం మెట్లను నడిచించుకున్నారు. భవనం దిగువ మెట్లు దగ్గర వరగానే వస్తుమతి దాని మీద ఒక కాలువది. తండ్రి అప్ప జీవదత్తుడి కేసి గుచ్చి చూస్తూ, "జీవదత్తా! మీరు వింధ్యవర్మకాలను కేసి పోతున్నారా? సరే, యుక్తులంటున్నా వేమిటి?" అని అడిగాడు.

"మేం వింధ్యరం ఒక గొప్ప కార్యం పొందించి మహాపీరులం అని రుజువు చేసుకునేందుకు వింధ్యవర్మకాలను దర్శించి పోతున్నాం." అన్నారు జీవదత్తుడు.

"జీవా, అది ఎలామే? ఇంకా ఆ యుక్తుల ప్రసక్తి ఏమున్నది? మనం కదిలిందే వదిలించి రాతిరథం కాని, యక్షసంహారం కాదు గదా?" అన్నారు విధవర్మ.

రాతిరథం అన్న మాట వింటూనే వస్తు సుతి పెట్టగా అందివది, "రాతిరథమా! వింధ్యవర్మకాలాల్లో ఉన్న రాతిరథాన్ని కదిలించేందుకు పోతున్నారా? ఆ సంగతి యెక్కడికి వస్తూనే నాకే అన్నట్లుంటే, మన మధ్య ఒకరితో ఒకడిమో, అనవధిర కాంక్షాపనా జరిగేది కాదు గదా?" అన్నారు.

"అయిందేలే అయింది అక్కడైనా కాబండ్లకా కుండా చూద్దాం. త్వరగా మెట్లెక్కి ని విక్రాంతి మందిరం చేరదాం. అక్కడ అంతా వివరంగా మాట్లాడుకోవచ్చు," అన్నారు జీవదత్తుడు.

"అలా అయితే మనం పోవలసింది నా విక్రాంతి మందిరానికి గాదు, ఆయుధా గారానికి. అది పేరుకు ఆయుధాగారం అయినా, అక్కడ నా పూర్వుల వదిలి పోయిన అపూర్వ వస్తువు లభింకం పున్నది," అన్నారు కనుమతి.

ఆ తరువాత ఖడ్గ జీవదత్తుల సాయంతో బరడు మెట్లెక్కి భవనంలోని ఒక పెద్ద గది ముందుకు తొలుత అగాదు. ఆ గది తలుపులు గల్లెం పెట్ట వున్నాయి. వాటికి తాళం లాగింది లేదు. తలుపుల మీద అనేక రకాల చొమ్మలు చెక్కలతో వున్నాయి. వసుమతి తలుపు గల్లెం తీసి, దెండు చతురశ్ తలుపులను గట్టిగా పట్టి గుని వెనక్కు నెట్టాడు.

గదిలో కనిపించిన అపూర్వ సమైక్యతను చూసి ఖడ్గ జీవదత్తులు అమెతాత్మకంగా చెందారు. గదిలో ఎక్కడ చూసినా మనిషి సౌఖ్యాలకు మించినా మెరుగైనా కనిపించాయి. గోడల చెక్కగా అనేక రకాలైన అలంకారాలు చేరబడియున్న వున్నాయి. గోడల కున్న కొయ్యమేకుల నుండి వివిధ సంగీత వాయిద్యాలు వెలుగుతున్నాయి.

"ఇదంతా నా తండ్రి సమీపించిన సంవత్సరం. తక్కిన లోకంలో సంబంధం లేకుండా, యీ కొండల సుధ్య వెలుగు ఉద్భవం నాకు, వీరితో అనునరం లేదు. సరే, అసలు సంగతి కొద్దం. ఏదో కాళి రథం అన్నది దాని మాటలమేలే?" అని అడిగాడు వసుమతి.

"అదంతా పెద్ద గతం, అయితే నాలుగు మాటల్లో ముఖ్య విషయం చెప్పిస్తాను. గాత్ర విశ్రాంతిగా కూర్చోవటం దావుంటుంది

గదా? ఈ తల్పం మీద కూర్చోవచ్చు?" అంటూ జీవదత్తుడు సగిపిస్తానో అందంగా వున్న తల్పా వైకదాన్ని చూపించాడు.

"హాయిగా కూర్చునే మాట్లాడుకుందాం. నెను చెప్పవలసింది వుంది. కూర్చోండి!" అంటూ వసుమతి, ఎదురుగా వున్న మరొక తల్పం మీద కూర్చున్నాడు.

జీవదత్తుడు తనమ్మా సంఘటనలన్నీ వదిలి, వచ్చివుండరాజును తాము గురును కొవటం. అయిన కుమార్తె పద్మావతి తమకు ఊరకాతరధాన్ని చూపి, వాన్ని కథిలించిన వాత మహాపిడుకానీ, అతన్నే తాను వివాహం అడతానని అన్న మాటలూ మూతం చెప్పింది.

"అంకి అ రాజరవాణ్ణి మిది చూశా రప్పించి..." అన్నాడు. పంపిణీ చేసేట గాన అక్కర్లేవాటూ.

"అవును రాజాం! అది చచ్చు రాతి కథం. వింథ్యవీర్యరాజ్లో ఎక్కడో ఉన్న రథానికి ప్రతిక్కరి అని చెప్పాడు." అన్నాడు జీవదత్తుడు.

వసుమతి మారు మాటాడకుండా కబ్బం మించి లేచి, గదిలో ఒక మూలగా ఉన్న ఒక పెద్ద కొయ్యపెట్టె మూత తెరిచి, అందులో నుంచి ఒక పుస్తకపుట తీసుకుని ఇద్దరూ చూడమంటూ దగ్గరకు వచ్చాడు. అది రాజుమారి వద్దానని, ఇద్దరూ జీవదత్తులకు చూపేట రాజరథం చాగే పుస్తకం.

"నది ఏ కేత ఎలా కదింది? కొద్ది వాచానికి ముందు దీన్ని మేం వద్దేవుర కాజుకుమార్తె దగ్గర చూశాం గదా?" అన్నాడు జీవదత్తుడు అక్కర్లేంగా. ఇద్దరూ రాతి రథం కేసి, వసుమతి కుఖం కేసి అమో మానంగా చూడసాగాడు.

"దీన్ని నేనా రాజుకుమారి మంచి మోత్రం కన్నీరించ లేదు. అ మధ్య ఒక వెన్నెం రాత్రి భవను మీది అవరణలో నేను ఉడుకుని వుండగా, అ కాళంలో మేఘంలా కరుణాశున్న ఒక సర్పం అకారం దీన్ని నా పక్కన వేరవేసింది. అందులో అబద్ధం లేదు." అన్నాడు వసుమతి.

ఇద్దరూ, జీవదత్తుడి గిని తల తిప్పి, "అది నమ్మదగిందేనా?" అనే కేత—విన్ను కేత!" అన్నాడు.

"నేనా యిదేదో కథాని, భ్రమగాని అయి వుంటుందనె, యా రథానిక్కట్టి వున్న చీటి ఒక చాన్చ బదిచి, అ పెట్టెలో పారవేశాను. నా భార్య యింకా అ రాత్రి నేను కంఠం అతిగా పెనించిన మద్యపానం మేపాను కింద కొట్టిపారవేసింది. ఈ రథాన్ని నేనే తాగిన మత్తులో, ఈ గదిలో ఏ మూల నుంచో బయటికి తెచ్చానని అనిరి అఖిప్రాయం." అంటూ నవ్వుతాగాడు వసుమతి.

"అ చీటిలో ఏముంది? అదెక్కడ?" అని అతిగాడు జీవదత్తుడు అడుర్చాగా.

"అ చీటి ఎక్కడో నాటికి ఎగిరిపోయి
వుంటుంది. దానిలో వున్న సంగతేమోలు...
యిద్దరు క్షత్రియు యువకులు నా మిట్ట
కోటకు వచ్చే అవకాశం వుందనీ, పచ్చె
నెన్నోడు తగిన సహాయం చేయమని,"
అన్నాడు పనుమతి.

"అపో, మనం దాని సంగతూ
మోట్లాడు కున్నాం. ఆ రాతిరథం రహస్యం
తెనక మురింత నిగూఢమైన రహస్యం పీఠో
వున్నది. పనుమతి! నీ జాతివాడే ఎవడు
మమ్మల్ని ప్రార్థించాడో ఆ రథం కదిలిం
చిందాలని యాప్తున్నారు. ఇరవం ఏమై
వుంటుంది?" అంటూ జీవడత్తుడు కొంచెం
అగి, "మనుమతి! నీకే మేం బియ్యం
చేరకాం!" అంటూ తల్పం పిలిచేసేసే
లేదాడు, ఇద్దరూ కూడా లేచి నిలచుట్టారు.

"టోపసం చేసి ఇయ్యబేరందీ. నా
భార్య ఆ పిచ్చాట్లా చేస్తున్నదనీ అను
కుంటాను," అన్నాడు పనుమతి.

తరవాత ముగ్గుడూ గది నుంచి బయటికి
వెచ్చి, మెట్టకంబ వున్న గదుల కిని దూపి
నదికి, అక్కడ పనుమతి భార్య, కావమిరి
హదాపిడిగా వంట పనులు చేస్తూండటం
తనిపించింది.

"బరిగిన దానికి పిల్ల వడగుహామన్న
మమ్మల్ని క్షమిస్తాడని అనుకుంటామి!"
అన్నాడు జీవడత్తుడు.

యవకుడు తం ఎత్తి చూసి నవ్వాడు.
అతని అగ్ని కూడా చెరువివ్వ సవ్వకూ,
"క్షమించటం ఏమిటి, నాయనా? ఆ బెచ్చితో
వాడేదో పూర్వజన్మ జ్ఞానం కలిగినట్టు
మోట్లాడుకున్నారు. మీరు వాడికి మన
చూపించి! చూశాకా చిత్రం!" అన్నది.

"ఇండులో చిత్రం ఏమీ లేదు. నిజమే
అయివుంటుంది! మేనల్లుణ్ణి ఇద్దరూ
అంత గట్టిగా కొట్టవదిసింది కాదు!"
అన్నాడు జీవడత్తుడు.

ఆ తరవాత అర గంటకు అంచరూ దొబ
నాలు చేశారు మిట్టకోట ప్రాంతాన్నించి
బయటికి రోవాకంటి, అవస్థాంధో వున్న
చక్కితాత్రలో వున్నదే మార్గమని పనుమతి,

శక్తి కేవలత్తులుగా చెప్పారు. వారి గత
మీదగా తన బాధమందిన చెక్కమన్నాడు.

శక్తి కేవలత్తులు, కనుమీత కనుమీతకు
చిట్టెలు తెచ్చి బయటబడిపోయి నడు
యించి కనుమీత చెక్కకు తన అనుభవా
గారం నుంచి తెచ్చినవన కనుమకన్నా
మహత్తా, "ఇది చాలా ప్రవాహం కలదని
మా తండ్రి అంటాడటేవాడు. కాని, ఉప
యోగించవలసిన అవసరం నా కనాడా
కలగ లేదు, ఏమీ వాయిస్తే క్షరువులు
గుండె బిటాల్లై పారిపోతారు!" అన్నాడు.

"కంచుకక్క ద్వారానే గుండెలపని పారి
పోయే శక్తువులు, ఏ చోటి శక్తువులు!
ఇవ్వండి, అవసరం బయ్యివున్న ఉప
యోగిస్తుంటేమో చూస్తాం!" అని ఈ
దత్తుడు కంచుకక్క పంపించాడు.

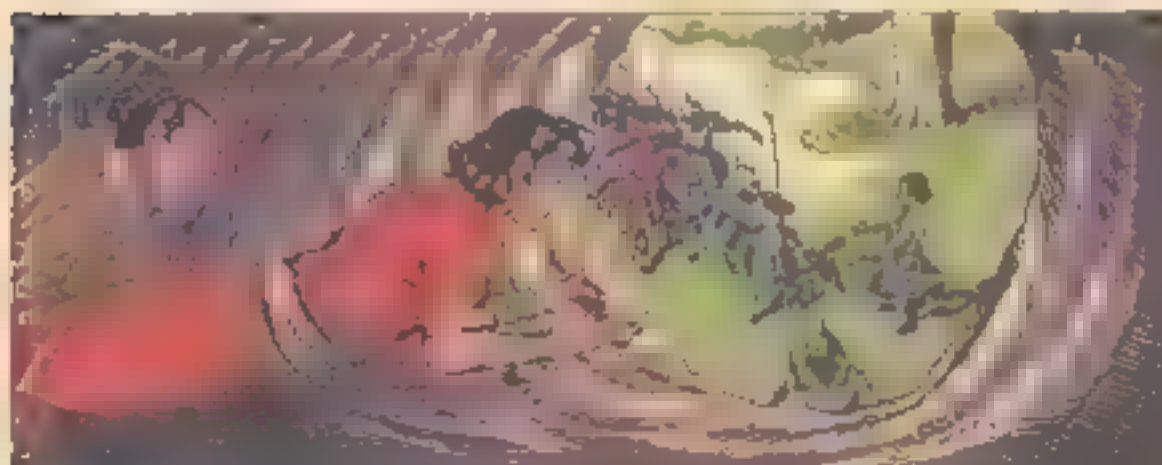
తరవాత శక్తి కేవలత్తులు, గుండెగొప్పకి
యంపకుణ్ణి వెంట బెట్టుకుని సాంఘిక
మార్గాన చాగుతూ పోయి, అయ్యలలోని
చెట్టు తోరము పడిపోయారు. చెక్కకు
బయట ఎవరో పెదగా చూడారుకుంటూ

వైదలం పనిపించింది. శక్తివర్క్కు నిక్క
మైనా ముందుకు పోవాలని చెట్టు తోరలో
నుంచి బయటికి చూశాడు. తనకు పాత
శక్తివర్క్కు మహేంద్రనగరం పేనాని కొడుకు,
ముస్తా నిలబైతులని ప్రాసెక్యూటర్ చెట్టు నుంచి
చెట్టు పెదగా అడ్డవిస్తాడు.

"చూశావా, చెట్టు బట్టూ ఎవరో పోతూ
తనగనక్కం నుంచేనా వాని పోతుంది. ఒక్క
గొప్పదాని నుంచేననిదా, పొంతకులైన అశక్త
వర్క్కు, కేవలత్తుడా మా ప్రాంతానికి వచ్చి
నట్టు ప్రాసెక్యూటర్ చెట్టుగా మనం పన్నాల
కోదా! ఈ మహావృక్షం మీదే వాళ్ళన్నారో
దాగి పడతారు. మీలో ఎవ్వరూ ముగ్గురు
చెట్టెక్కి తోరలూ, తొమ్మిటూ రమ్మలూ--
అన్ని గారించండి!" అన్నాడు పేనాని
కొడుకు.

ఆ వెంటనే ఇద్దరు ప్రాసెక్యూటర్ చెట్టు
ఎక్కెండుకు బయటబడేరారు. శక్తివర్క్కు
వనక్కు తిరిగి తన ముక్కుచేత, "ఏన్నాడు
గదా!" అని కత్తి చూశాడు.

--(కంకా వుంది)

యోధుడుగా కయారయారు అతను చాలా పట్టుబట్టగలిగాడు. రాజ్యవారం మీద పదితే తన కండ్లని అప్పిచెలాలా మించిపట్టుగా గనపించాడు.

ఇలా ఉంటేగ ఒకనాడు కూరజరుడు అరణ్యానికి వెటకు వెళ్ళి. పియంగాలం పురగా వెటాది నందరి కిరిగి వచ్చి. అరిని పోయి నిద్రపోయాడు. అ నిద్రలో అతనికి కల వచ్చింది.

అ కలలో అతను వెటాడుకూ తన పరి వారాన్ని వదిలిపెట్టి చాలా దూరం వెళ్ళాడు. అలా పోయిపోయి అతను తన రాజ్యపు సరిహద్దు చాది, పాడుగురాజ్యపు పాలి మెరలో ప్రవేశించాడు.

అతనికి వగ్గరలో కలకలం వివేలించింది. అతను అటుగా నుర్రాన్ని పోసిచ్చాడు. ఒక చోట నెల మీద మేనా ఉన్నది. కొందరు వ్రలు దాని సమీపంలో నిలబడి ఉన్నారు. మరొక వక్కగా కొందరు భటులు దానికి ఒక మోరా మోరా పోరాడుతున్నారు.

అది చూడగానే కూరజరుడు కత్తి దూసి, దానికిల పైకి కదియబడి, క్షణంలో వారిని పోరబోలాడు.

అప్పుడు భటులు అతనితో. "అయ్యా. మీ రివరో దిపుడిదాగా వచ్చి. మమ్మల్ని, మా రాజకుమార్తె పుష్పివదిలివెని రక్షం చారు. మీరు మా రాజుగాదిని కలుసుకుంటే వారితో సంకల్పిస్తారు," అన్నారు.

కూరజరుడు అందుకు సమ్మతించి, వారి వెంట రావడానికి వెళ్ళాడు. రాజు కూరజరుణ్ణి, అతని పరాక్రమాన్ని భ్రుకం నింది. అతను చేసిన సహాయానికి వచు మోసంగా అతనికి పుష్పివతి నెచ్చి పెళ్ళి చేశాడు.

పెళ్ళి అయ్యాక కూరజరుడు తన రాజ్యమే చూసి అక్బర్మరపోయాడు. పుష్పి వతి మోటోకరంబే, పుష్ప కన్న నుకుమార మైనది. అంత నుకుమారిని, అందగత్తెనూ అతను ఎన్నడూ ఉపాంచను కూడా లేదు.

■ అక్బర్మంలోనే కూరజరుడిని మెల కువ వచ్చింది. పుష్పివతి లేదు. అంతా

శం. కాను తన ముందరంలానే ఉన్నాడు. అతను తన పెళ్ళి వాహరమవున్నది కంటే తెల్లనారు వామననే నానాంచే సుంగళ హద్దాలు.

అతను కన్నది కది ఆయన అతని ముద్దకి పుష్పాపతి వాస్తవంగానే ఉన్నది. ఆమె కి రుద్రగుర్రావ్యంలానే ఉంటే ఉంటుంది ఏ విధంగానైనానది అతను ఆ పుష్పాపతిని పెళ్ళాడాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అందు చేత అతను కాలకృష్ణాలు పెట్టుకుని, తిన్నగా తన దండ్రి పెద్దకు వెళ్ళి, కాను కంటే ఒక అప్పడావలె ఉందని చూపించి, ఆమెనే పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పారు.

జ్ఞాన అయిన ముద్దరుడు తన కొడుకుతో, "నాయనా, ఈ ప్రపంచంలో అందమూ, అసంపదమూ అన్నవి చాలా అక్కర్లేవైనవి. క్షత్రియుడికి ఉన్నది ఒకటి ధర్మం— అదర్థప్రాయంగా రావ్యపాలన చేశాడన్న తీర్తి తెచ్చుకోవటం. అదాది తీర్తి అంపరిగి పౌధ్యమయ్యేది కాదు." అన్నాడు.

"అలా కాదు, నాన్నగారూ. ఈ పుష్పాపతిని నేను మరచటం సాధ్యంకాదు. ఆమె జ్ఞాపకం ఉండగా మరణితిమి పెళ్ళి చేసు కుని, ఆమెతో వంసారం చేయలేను," అన్నాడు శూరజితుడు.

తన కొడుకు పట్టుదల ఎలాటిదో తెలు మును గనక రాజుగారు, "ఏకు వచ్చిన

కన్యనే పెంపాపాడు. ఆమె వాసం ఎంత కాలం పాటా, ఎన్ని దోకలు తిరిగవలసి ఉంటుందో చెప్పలేం. అందుచేత ని ప్రయా నానిక కావలినదన్న విషయం, బయలు పడు," అన్నాడు.

శూరజితుడు కొన్ని ఆయుధాలు తీసు కుని, గుర్రం ఎక్కి రోజల్లా ప్రయాణం చేసి, ఒక వనం చేరి, అక్కడ పేదరాని పెద్దమ్మ ఇంట దిగి చేశాడు. పెద్దమ్మ అత ణ్ణి వెధవిళ్ళ స్నానమూ, మంచి లోట నమూ * పెర్పాటు చేసింది. రోజల్లా ప్రయాణం చేసిన వడలికవల్ల అతను పడుమూ వాల్చుకొనే ముఖవ్రణలో పడ్డాడు, ఆ నిద్రలో తిరిగి కలి వచ్చింది.

అ శరలో అతను పుష్పవతితో బాటు గొడ్డి బోటలు మోముగారి ఇంట ఉండి, తన దేశానికి తిరిగివచ్చాడు. అతడు తిరిగివచ్చే లోపున అతని తండ్రి చనిపోయాడు. సగర మంతా బోధనముద్రంలో మునిగి ఉన్నది. కూరజితుడు తండ్రికి ఉత్తరక్రయలు చెప్పి, రాజ్యాధిపతీకం చేయించుకున్నాడు.

రాజయిన కొత్తలో అతడు రావణాశ్వాసము కొద్దిగా నిర్వృత్తిందాడుగాని, క్రమంగా చాలి మిద అతనికి విషుకశ్యం కలిగింది. అతని మనసంతా పుష్పవతితో నుండి పోయింది. అమెకు కుమంపాటు దూరం గారటం నూతా అతనికి ఎంతో వాచిగా ఉన్నది. అందుచేత అతను రాజశిక్ష

చాక్యకంన్ని క్రమంగా మంత్రుల మీదకి వెచ్చి, కామ అపహరణాలు అంతపురంలో తని బాధ్యకనే గదవజాగాడు.

రాజ్యపాలన రాజుకు నట్టకపోయినంత మంత్రులు తమ ఇష్టంపెచ్చినట్లు నిరం కుంకా ప్రవర్తించసాగారు. దేశంలో అరాజకం తల ఎత్తింది. అ సంగతి గ్రహించి పుష్పవతి తన భర్తను చాచా సొద్దు పొచ్చుందింది.

కాని కూరజితుడు అని. భయాన్ని లక్ష్మి పెట్టిక, "మంత్రులు సమద్దులు, వారు మా నాన్నకలం నూంచి ఉన్నవారే, నా తన్న పరిపాలన వారికే లాగా తెలుసు," అన్నాడు.

రాజ్యంలో అపకారుల అవిసరి లాగా పెరిగిపోయింది. ప్రజలు రాజును శప నార్థాలు పెట్టసాగారు. దేశంలో దోపిడీలూ, పోర్వలూ పెచ్చు మీరపోయాయి. క్రతు రాజులు ఇదీ సమయమెనుకుని దేశం మీదికి వచ్చారు.

పుష్పవతి ఇక నవించలేక తన భర్త దగ్గరికివచ్చి, "నువ్వు ఇలాటివారివని తెలిస్తే పెళ్ళి చేసుకోకపోయితి. నీ అంత అప్రయోజకుడు లేడు. ఇలానా నాళి ఇయింది. నీ అధికారులు నిన్ను దోచుకున్నారు. చచ్చుకు నీ దేశాన్ని కొల్లగొట్టడానికి క్రతు వీలు కూడా వచ్చారు. నీ రాజ్యంలో ఇంత

సంక్షేపం జరుగుతుంటే సుప్త ఆదరాని
లాగా అంతఃస్థిరంలో కూర్చున్నావు.” అని
నిందించింది.

శూరజితుడు మండిపడి, కత్తి దూని
పుప్పావతి తల సరికేళాయే. ఇదే నమ
యంలో కత్తుపైనికుర్రు కోటలో ప్రవేశం
దాడు. శూరజితుడు పారిపోవడానుగానీ,
కత్తువులు అతన్ని చుట్టుముట్టి చంపగాను.

శూరజితుడు శంకాయగా నిద్రలేచాడు.
అంతా నలి. తాను పెదరాని పెద్దమ్మ
నంటనే ఉన్నాడు.

అతను తెల్లచారగానే తిరుగు వ్రేయా
నమై ఇంటికి తిరిగివచ్చి, తండ్రి కుదిర్చిన
జీవ్యము వివాహమాడి, తండ్రి జీవించి
ఉండగానే రాజ్యపాలన అంతా పట్టుగా
నేర్చుకుని, తండ్రి అనంతరం చక్కగా
రాజ్యపాలన చేశాడు.

బ్రాహ్మణి శిథి చెప్పి, “బాబా, శూర
జితుడు పుప్పావతి పోనం వెడకటం
ఎందుకు మానేశాడు? తనకు వచ్చిన
కలలోలాగే జరుగుతుందని భయపడ్డావా?

లేక పుప్పావతి పైన కలిగిన వ్యామోహం
నశించిందా? ఏనాడీ సమాధానం తెలిసి
కుడా చెప్పకపోయాడే నీ తల పగిలి
పోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విశ్రమోర్ముడు, “శూరజితుడు
కథ మూలంగానే సాందర్భ వ్యామోహంలో
పడ్డాడు. సాందర్భం పల్ల కలిగే అనం
దమూ, నీమూ కూడా కలలోనే అనుభవించి
దాడు. ఇక పుప్పావతి బిల్వమయినా అమె
మంచి పొందగల అనేందం ఏదీ లేదు.
అతను కలలను గురించి భయపడ్డాడను
కవలూనికి తరలం లేదు. అతను పుప్పా
వతి పోనం వెడకటం మానుకోవలసినది
ముఖ్యకారణం అతని తండ్రి మొదట్లో
చెప్పిన హతనె. అప్పటికే అతను పుప్పా
వతిని కలగని ఉండకపోతే తండ్రి చెప్పి
నట్టే వేసేవాడు. కలల ప్రభావం అయి
పోగానే అ వేసే చేశాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా చొసేవంగల కలగ
గానే బ్రాహ్మణుడు కవలతో సహా మాయమై
తిరిగి చెల్లెక్కాడు. (శిల్పిరం)

నల్లనుదిపాట్లు

బొగ్గారువగరంలో ఖరీపాగా ఉండిన హూసర్ రమేష్ కు ఒక రాత్రి వైద్ర వట్టిక తన అంగర్నకులైన మనసూర్ సు పలిచి, "వజీరు బవర్ సు పిలుచుకురా, అతని మైనా కాలిసం చేసే ఉపాయం చెబుతా లేమో!" అన్నాయి.

మనసూర్ వెళ్ళి బవర్ సు పిలుచుకు వచ్చాడు. బవర్ అంటోకోనగా, "తమని అరంగ్యం చెడలేదుగదా?" అన్నాడు.

"నా అరంగ్యం సరిగానే ఉన్నది గాని మనస్సు వికలమై ఉంది, నిద్ర వట్టిటం లేదు, మనస్సుకు ఏదైనా వ్యాపకం కావాలి," అన్నాడు ఖరీపా.

"మన ఫువ్వకభాండాలో రకరకాల గ్రంథాలున్నాయి. వాటిలో తమకు ఉల్లాసం కలగవచ్చునేమో," అన్నాడు బవర్.

"దాగా చెప్పావు. అక్కడికే పోదాం," అన్నాడు ఖరీపా.

మనసూర్ ఒక దివిటి, బవర్ ఒక దివిటి వక్కింకుని దారి చూపుతూ, ఖరీపాను రాజభవనంలోని ఫువ్వక భాండానికి తీసుకు వెళ్ళారు. అక్కడ ఖరీపా అనేక ఫువ్వకాలు తీసి చూచి పెట్టెని, చివరకు ఒక అతి ప్రాచీన గ్రంథం తీసి, దాన్ని శ్రద్ధగా చదివేసాగాడు. చదువుతూ చదువుతూ అయిన విరగబడి నవ్వాడు. అయినా అయిన చవవబం మీసక, మురికొంత సెవటిని కన్నులు కార్చేసాగాడు. చివరకు అయిన ఆ ఫువ్వకాన్ని ముడిచి చేత వట్టి కుని పడుకునేటందుకు తన గది గేసి బదులుదేరాడు.

ఖరీపా వత్తుటమో, పడవటమో చూచు బవర్ ఉండబట్ట లేక, "వ్రతూ, తమరు ఎందుకు నవ్వాడు, వెంటనే ఎందుకు కంట తడి పెట్టుకున్నాడు?" అని అడిగాడు.

ఈ ప్రశ్న విని బలిహా మండిపడి.
 "హేమదా, నీకా అచాచన్నీ దేవత? ప్రతిదీ
 నీకు కావాలా? అదిగావు గనక, నేను
 ఎందుకు నవ్వానో, ఎందుకు ఏడ్వానో.
 ఈ పుస్తకంలో నెయిదటి నుంచి దివరదాకా
 ఏమున్నదో తెలిసినవాణ్ణి వెంటనే తీసుకురా!
 తీసుకు రాలేకపోతే నీ తం తీసేయస్తాను.
 అనవసర బోక్యాలు పెట్టుకున్నందుకు నీకు
 అరే శిక్ష," అన్నాడు.

"మహాప్రభూ, నా పల్ల అపరాధం బరి
 గింది. నా లాటి బల్బులు అవదారాలు
 చెయ్యటమో, తడువంటి వాడు వాదని
 కిమిందటమో కూడా నవ్వాను," అన్నాడు
 బఫర్.

"అదేమీ గుడరదు. నెమ్మే క్షమించి
 తానికీ వీల్లేదు. మరల అవేశాను. నేను
 తొలిసారి మనవిని తెస్తానో, తం తీసేయించు
 కుంటానో తెల్పాక," అన్నాడు బలిహా.

"తమకు నోదిన మనవిని తీసుకు రావ
 తానికీ తనినం మూడు రోజులైనా ప్యవధి
 అవ్వండి," అన్నాడు బఫర్.

"సరే, మూడు రో నాలు వ్యవధి
 అస్తాను," అన్నాడు బలిహా.

బఫర్ బలిహా వీధి సెలవు పుచ్చుకుని,
 వెంటనే ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. అయిన
 బడిగినవేంటా తన కండ్రికి. తమ్ముడికి
 తెలిపి, "బలిహా నా పాలిటి మృత్యువుగా

తయారయ్యాడు. ఏలాయినా తప్ప వాకు
 మరో చారి లేదు. చూర దేశం తొలు
 బతుకులాను," అన్నాడు.

"అయితే నువ్వు తమాస్కీస్ నగరంలో
 శాంతకాలం ఉంది. అక్కడ వరిస్థతి
 మెరుగు పట్టాక తిరిగి రా," అని బఫర్
 తండ్రి యహ్యా సలహా ఇచ్చాడు.

బఫర్ వెయ్యి రోజులాలు వెంట తీసు
 కుని, నడుముకు అర్థం దిగింది, తంజీరీ
 గాడిద వెక్కి, ఎడారి మార్గాన నూటిగా
 బయలుదేరాడు. అయిన బిది రోజులు
 ప్రయాణం చేసి తమాస్కీస్ నగరం చేరు
 కున్నాడు. తురి బయట శంచరగాడిద
 మివి నుంచి దిగి, రాన్సి నదిపించుకుంటూ

నీయల వెంటనే వెళ్ళాడు. చివరకు చూసే
కుంటూ వస్తూండగా అడుగుడు ఒక పెద్ద
భవంతి, దాని చుట్టూ తోట, ఆ తోటలో
ఒక పెట్టు తోట కనిపించాయి. తోటలో
మంచి మంచి తివాచీలు, పిల్లల వాటి
సేయా, పెత్తలూ ఉన్నాయి. తోట మధ్య
పూర్వంబ్రుతి తోట యువకుడు ఒకడు
గులాబీరంగు చున్నట్లు కనిపించి కూర్చుని
ఉన్నాడు. అతని గెరుకుగా కొంచెం ఆరి
యలు కూర్చుని పానీయాలు పట్టుకున్నాడు.
యువకుడి సరసన ఒక పై ఉన్నెర మీద
పొయిస్తూ, మనోహరంగా పాడుతున్నది.

అప్పుడు ఆ దృశ్యాన్ని కనుగొన్నందుగా
యోగి. సంగీతాన్ని ముగిస్తే పిల్లల
అలాగే నిలబడిపోయాడు. తోటలో ఉన్న

భవంతికుడు అయినను చూసగానే లేచి నిటా
యగా కూర్చుని, ఒక బానిస కుశ్రవాణ్ణి
పిలిచి. "వెంటనే వెళ్ళి, ఆ పెద్దమనిషిని
అన్వేషించు. దూర ప్రయాణకుడిలా
గున్నాడు," అన్నాడు.

బానిస కుశ్రవాణ్ణి అప్పుడు దగ్గరికి పం
గెరుకుంటూ వెళ్ళి తమ యలహాని
తమ్మంటున్నారని చెప్పాడు. అప్పుడు తన
కంచేరిగారితమ ఆ కుశ్రవాణ్ణి అప్పగించి,
తన వద్దకు వెళ్ళాడు. అడుగుడు చూస్తూనే
యువకుడు లేచి నిలబడి. "అల్లా అను
గ్రహం వల్ల మీరు వచ్చారు. దయచేసి
కూర్చోండి," అన్నాడు.

ఆ యువకుడు చూపిన అవరము,
చేసిన ఆ తిథ్యమూ అవరకు ఎంత

అసందం కదిగిందాయి. అయివేవ్వుటికి బఫర్ను వట్టి వేధిస్తున్న గుంజెలువుడు అతను పనిగట్టి, "ఎలాంటి విచారమూ పెట్టుకోకండి. నంగికం పంటూ, గురదాగా తిడుల్లు చెప్పటంకూ ఉల్లాసంగా కాదం గిడుపుదాం," అన్నాడు.

జఫర్ సాదీయాలు అగి సేవ నీవక అసంతకం అ యువకుడు రెండు గుర్రాలు తెప్పించాడు. చాలి మిచ వారిద్దరూ డమాస్కస్ వీధుల వెంట కొంతసేపు తిరిగి, దుకాణాలు చూసి, దివరకు ఒక దివ్య మైన తపనం వడ్లకు వచ్చారు. అ యించి ముందు రంగురంగుల బాంతల్లున్నాయి. లోపల ఒక పెద్ద హాలా, బ్రౌలూ. రోజరకాల వేలిలూ, పూలబాతులూ ఉన్నాయి.

బద్దరూ లోపల కూర్చున్నాక అ యువ కుడు జఫర్తో, "ఇవారే మీ రాక మాకు వర్తమానంబి. మీరు నేకుమీరిలంగా వచ్చి ఉంటే ఇంకా ఎంత బాగుండేది. ఇంతకూ మీరు చూ నేగేరాన్ని ఎందుకు సావనం చేశారో నేను తెలుసుకోలేదు," అన్నాడు.

"అయ్యా, నేను వైవిక వృత్తిలో ఉన్న వాణ్ణి. చిన్న చలావిక నీర్దాగును. నలీఫాకు నేంకం చెల్లించుకోలేక, ప్రాచాణ్ణ అర చేత వట్టుకుని ఇస్రా మంచి పారిపోయి వచ్చాను," అన్నాడు జఫర్.

"మీ మీ పేరు?" అని అడిగాడు యువకుడు.

"నీ పేరే నా పేరు కూడాను!" అన్నాడు జఫర్.

"అయితే మీ పేరు అబూ అరహనస్ అన్నమాట?" అని పోస్టింగ్ అని, "మీరు అరిగినది మరిచిపోయి, మెళుంగా ఉండవచ్చి," అన్నాడు యువకుడు.

ఇద్దరూ బోలనాబం చేసినాక, అ యువ కుడు జఫర్కు మంచి దుమ్మలు ఇచ్చింది. ముందు పాచిన యువతి చేతనే తిరిగి గానం చెయ్యబాడు. అ యువకుడి పేరు అత్తర్. అతను చేసే అతిథిసత్కారం జఫర్కు అపూర్వంగా రోచింది.

కాక పొట్టుపోయాక... అప్పుడు వక్క వేస్తూ, అత్తవీడు అలా వెళుతుంది. అదే చూసి, బిచ్చం, "దానిని, నీకు వెళ్ళి కాబోదా?" అని అడిగాడు.

"అయ్యోయ్," అన్నాడు అత్తవీడు.

"అయితే అంతావుదంలో పడుకోక ఇక్కడ పండుకు వెరుకుంటున్నావు?" అని బిచ్చం అడిగాడు.

"అంతావుదం ఎక్కడికి పోదు. అత్తవీడు ఒంటరిగా వెరుకునివ్వటం చాలా అమోఘం కాదు," అన్నాడు అత్తవీడు. కానీ ఈ నగ దానికి వెళ్ళిపోయిన చాలా అత్తవీడులకు రోడు పడుకుంటానని చెప్పేసరికి బిచ్చం అశ్చర్యపోయి, "ఎంత చిత్రమైన మనసు!" అనుకుంటూ నిద్రపోయాడు.

మర్నాడు ఉదయం ఇద్దరూ స్నానం చేసి వెళ్ళి, శుభ్రంగా పొసంతించి, మెలి దుస్తులు దరించి, గుర్రాల మీద పుట్ట ప్రదేశాలు చూడబోయారు.

ఇలాగే నాలుగు మాసాలు గడిచింది. ఒకనాడు బిచ్చం అత్తవీడు, కనకు కలి వరకన ఒంటరిగా మేవీడులపై నెలదర్శించాడని ఉన్నట్లు చెప్పాడు. అత్తవీడు అందుకు అశ్చర్యచరం చెప్పి, దానధర్మాలు చెయ్యడానికి మూడువందల రీసాలకు సంచిలో పోసి, బిచ్చంకు ఇచ్చాడు. అది తీసుకుని బిచ్చం ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకసా ఈనాడు కలిగించిన నవనవ్వూ గురించి విచారించుకుంటూ బిచ్చం ఒక గ్రంథాంతమైన మనసుకు వెరుకుని, దానికి

గల ముస్సె హిలరాతి మెట్లూ ఎక్కారు. అ పసియిదాని అద్భుత ఇల్లు అయినను బక్కర్లకు కలిగించింది. అక్కడ వాళ్ళు తేనె, అక్కడి మంచి నింపాటూ వేడుకు నుంటూ బఫర్ ఒక రాబభవనం దాని వంట వల్లకు చేడుకున్నారు.

అ రాబి ముందువాగాన అదంతార్యం అమర్చిన దంగు దంగుల ఎంగాటి నల కలూ, వెండి కిటికీ తలుపులూ, దంగారు చక్రాలూ, కిటికీలగు అమర్చిన పట్టు తెరలూ చూస్తూంటే బఫర్కు విరమానంద మయింది. ఇంటి ముందున్న చలచరాతి అరుగు మీద కూర్చుని ఏకాంతి తమ నుంటూ ఆయన ఇంటి అందం చూడ సాగాడు. గండలో ఒక కిటికీ పడచా పక్కకు కదలింది. ఒక తెల్లని చెయ్యి బంగారు పాత్రలో కిటికీ కింద నున్న పూల కొట్లో నీరు పోయిపోగింది. అ పసియి ముఖం చంద్రబింబం లాగుంటే బఫర్ ముగిసేసేసే అమితంగా అకర్షించింది. వెంటనే బఫర్ను మోహించి అవేశించింది.

అమె కొట్టెలలో నీరు పోయటం వూర్తి చేసి దిగిలోకి తూసి. బఫర్ తననే చూస్తూ చుండుటం గమనించి, "అ కళ్లు మెచా?" అని అడిగింది.

"కాదు. కాని తు బానిస నీవాడు!" అన్నాడు బఫర్ పారవ్యంతో.

"ఇది మీ ఇల్లు కానప్పోడు నీ దానిన నువ్వు పోచడూ?" అన్నదామె.

"చిద్దు కపిక చెబుచామని అగానం," అంటూ బఫర్ వెంటు ప్రణయ గీతాలు అర్థ చేదివారు. అది విని అమె కిటికీ మూసి అంతర్ధానమయింది. అ కిటికీ మళ్ళీ తెరుచుకుంటున్నప్పుడు బఫర్ చాలా పెద్ద చూకాడు. కాని అ అకీ ఫలింబలేడు పాశుంకలం చాకా చూసి ఆయన అత్తప ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

ఈ ఆశిద్ద కేసం నింపాద్వారం పద్ద ఎదురు చూస్తున్న అత్తరె బఫర్ను కేగ తింటుకుని, "రెకంటా నన్ను విచారంలో ముంచారు," అన్నాడు. కాని బఫర్,

మరికీ మతి లేనివాడిలాగా. వానికేమి వసూలీదానం చెప్పలేదు.

అత్తన అయిన ముఖంలోకి చూసి, "మీరిలో ఏదారంటే ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది?" అని అడిగాడు.

"నాకు ఒంటిలో అంత బాగాలిడు," అన్నాడు బసంత్.

బోజానానికి కూర్చుని బసంత్ భోజనాన్ని చేత్తో తాగిస్తూ వాడు. అతను ఇరిపా ఆగ్రహాన్ని కూడా పూర్తిగా మరిచిపోయినాడు. అతని మనసులో ఆ స్త్రీ ముఖం తప్ప బంకేమి లేదు. వికటాచేతనతో అతను ఆ రాత్రి నిద్ర కూడా పోక, బ్వారంత బాధ పడుతున్న వాడిలాగా అయ్యాడు.

అత్తనీ చెల్లవారి నిద్ర లేస్తూనే బసంత్‌ను, "ఏలా ఉన్నాడు?" అని అడిగాడు.

"నాకు ఏమీ బాగాలిడు. కమ్మమో! నాకు జీవించాలన్న కోరిక పోయింది," అన్నాడు బసంత్.

ఈ మాట విని అత్తనీ చాలా చాక పడ్డాడు. అతను ఒక చాకడును పడు

వనంలోకి వెళ్ళి గొప్ప వైద్యుణ్ణి పిలిపించాడు. వైద్యుడు వచ్చి బసంత్ నాని చూస్తూనే విషయం విమిళితో గ్రహించాడు. బసంత్ కదిలంలో ఏ రోగిమో లేదు; ఉన్న మంత్ర మనస్సులోనే ఉన్నది. అయిన ఒక చికిత్స మీద "ప్రేమ బ్యారము" అని రాసి, ఆ చికిత్స బసంత్ తరగత తించ పెట్టి వెళ్ళి పోయాడు.

అత్తనీ ఆ చికిత్స తని చూసి విరగబడి పవ్వి. "మీకు ఈ వ్యాధి కలిగిందనవారు ఎవరు?" అని అడిగాడు. బసంత్ చాలాసేపు చెప్పలేదు. తాని అత్తనీ ఒత్తిత చేసిన మీదట బయటకు చెప్పేశాడు.

అత్తనీ తం పండుకుని దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు. తన అతిథి ప్రేమించిన స్త్రీ మరెవరో కాదు—తన భార్య. ఆమె తన పుట్టింటనే ఉంటున్నది. బసంత్ ఆ ఇంటిని స్వేచ్ఛంగా వేస్తాడు. ఇది తనకు భగవంతుడు పెట్టిన పరీక్ష లాగా అతనికి తోచింది. పెళ్ళిపాటో పాపాల్లానా తాను లేవని అతని అచిప్రాయం. —(ఇంకావుంది)

త్రిలోకసుందరి

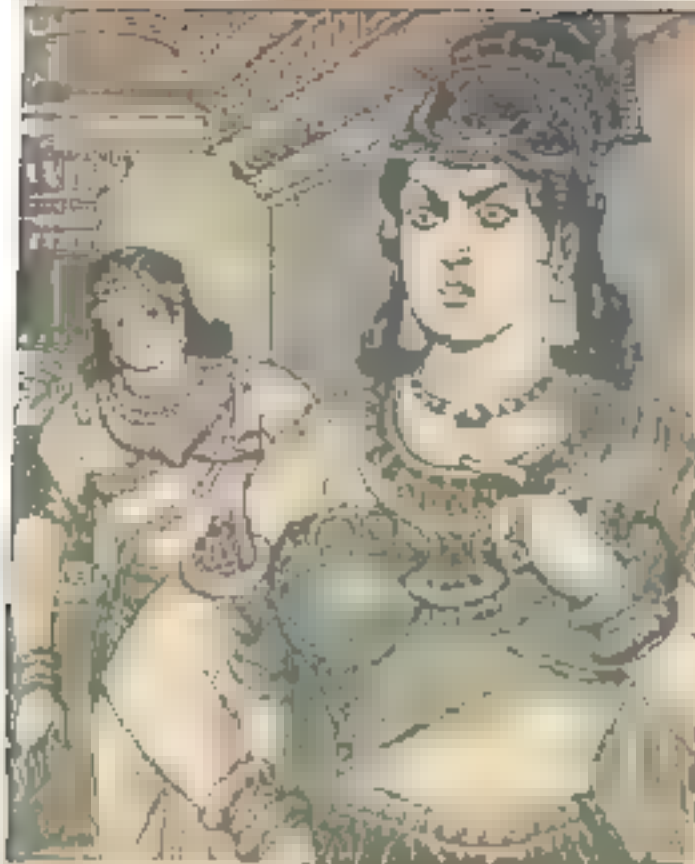
పూర్వం ఒక రాజుకు ముగ్గురు కుమార్తెలు జన్మించారు. పెద్ద కుమార్తె చిత్తరూపిణి, రెండవది పాండరంగం గలవాడు. కాని మూడవ కుమార్తె అద్భుత సౌందర్యవతి. ఆమెకు మానసవాచంతా ఆమెను త్రిలోకమేందరి అనేవారు. ఆమెకు అదే పేరునుపొందింది.

త్రిలోకసుందరిని ఏ రాజునిరాజు వద్ద అవుతాడని ఆమె తల్లిదండ్రులు అనుకున్నారు. కాని అలా జరగలేదు. ఆమె అక్కడ చిత్తరూపిణి పెళ్ళాకటామని వచ్చినవారన్నాడుగాని, త్రిలోకసుందరిని పెళ్ళాక గిరి ఒక్కడూ రాలేదు. అక్కల పెళ్ళిళ్ళు అయి, కావాలను పెళ్ళివాక కూడా త్రిలోకసుందరిని పెళ్ళించడం రాలేదు.

అది చూసి రాజు విస్మయం చెంది, ఆమె భవిష్యత్తు గురించి దైవజ్ఞులను అడిగాడు. వాళ్ళు ఆమె పాదం పరీక్షించి, "మహారాజా, ఈమెకు సుఖములే! కాని

వరూ పెళ్ళాక యాగం లేదు. ఈమె జీవితం కొంతకాలానూ, అరణ్యాలలోనూ గడుస్తుంది. ఈమె దుర్బరమైన కష్టాలు అనుభవిస్తుంది. 'దురా, వశుప్రాయులూ అయినవాళ్ళు ఈమె కష్టాలన్నిటినీ కారకులవుతారు,' అని వాదించడా చెప్పారు.

ఎన్నడూ ఎలాటి కష్టాలూ ఎరగని రాజు, రాని రమ కుమార్తెను గురించి ఎంతగానో దుఃఖించాడు. దైవజ్ఞులు చెప్పిన మాటలలో విశ్వాసం ఉంచటంకెడ వారు త్రిలోకసుందరిని ఒకనాడు తిసుకుపోయి నిర్మాణువ్యయైన కొంతప్రాంతంలో పెట్టి, "తల్లీ, నీకు వత్తగా ఏవశుప్రాయుడు రాని పెట్టి ఉన్నాడ వాడిని చాక్కవై, పెడవలిసిన కష్టాలన్నీ పడి, జీవితం వెళ్ళుచున్నా." అని హెచ్చరించి అను జరిగి తిరిగివచ్చాడు. త్రిలోకసుందరి స్థితి ఇలా ఉంటే గంభీర్యభావంతో ఈమె కారణంగా కొంత

నా దేవతను కడగించి ప్రార్థించాడు. అది
కరుణ గల గంధర్వ వారి ఒకరే ఉన్నది.
దేవతలలో అప్పు లేగలవాడూ, అమెను
మించిన సౌందర్యవతి మూడు లోకాల
లోనూ లేదని అంగీకరించాడు. అమెను నవ
మస్తికు తన ఒక కొడుకు ఇంటివాడు.
దేవగణాలలో వాడెవరి అందగాడు కూడా
తులకడు లేడు.

మోహనరామ నగనసుందరి త్రిలోకసుందరి
అని ఒక పిల్ల ప్రసిద్ధిచెక్కటం గంధర్వ
వారి పన్నది. ఆ పిల్ల అందాన్ని గురించి
తెలుసుకు రమ్మని అమె అనేక మంది
గంధర్వులను పంపించి. వారు త్రిలోక
సుందరిని చూసిపచ్చి. "దేవీ, ఆ మనుష్య

శస్య సౌందర్యం నీ సౌందర్యానికి ఎంత
మాత్రమూ తనిటోదు. నీ కన్న ఎదుమెటో
చివ్చది గడక ఈ శారానికి త్రిలోకసుందరి
అప్పు కరుణ అమెనే తెల్పుతుంది." అని
చెప్పారు.

గంధర్వ వారికి అట్లనాన కాగ్రహం
వచ్చింది. అది తన కొడుకైన నవమస్తి
కున్ది పడింది. "నాయనా, నీ పెద్దబండ్రి
అపయిగించి ఈ త్రిలోకసుందరి మధల
అనివార. అమెను అతి నిర్మస్తుది మీద
వ్యాపాసం కలిగిఉట్టు చేసిరా." అని
అమెను

శాని నవమస్తికుడు తల్లి చెప్పినట్లు
చెయ్యలేదు. అరసు అవ్యక్తంగా పచ్చి,
కొంత మించ ఉన్న త్రిలోకసుందరిని చూసి,
అమె అందానికి అద్భుతమేదీ, అమెను
ప్రేమించాడు. అరసు కొంత దిగువన
ఉన్న లోయలో ఒక అద్భుతమైన భవనం
నిర్మించి, అందులో తన సేవకులను
పెర్పాటు చేశాడు. కరవార అరసు వాయు
దేవ్యుని పిలిచి, త్రిలోకసుందరిని లోయలోకి
విడిచువచ్చారు.

త్రిలోకసుందరికి మొదట్లో కనసు ఎవరో
లోయలోకి వెళ్లెస్తువ్వారని, అంత లోతుకు
వెళితాను చచ్చిపోతామని భయం కలిగింది.
కాని అమె ఏ మాత్రమూ దెబ్బ కగల
నుంకా. ఎవరో దించినట్లు, లోయలోకి

సుఖంగా దిగి, ఆ నివృత్తప్రదేశంలో ఆంత
అద్భుతమైన భవనం ఉండటం చిత్ర
మేముకుస్తుంది.

ఆ భవనాన్ని చూస్తున్నకొద్దీ ఆమెకు
అందులోని వెళ్ళి చూడాలనిపించింది. ధైర్యం
చేసి ఆమె లోపలికి వెళ్ళి చూస్తే, ఆ లంబ
ఎకర గొప్పవాళ్ళు నివసిస్తున్నట్లు భావించి,
కానీ ఎక్కడా మనిషిబాద కనిపించలేదు.
అయినా ఎవరో మనిలుకున్నట్లూ, మాట్లాడు
తున్నట్లూ వినిపించింది.

అపుశ్యవ్యక్తులు ఆమె కోసం భోజనం
వేర్చిందాడు. పాటలు పాచారు. అనే నిర్బం
తగా భోజనంచేసి, చీకటిపడుతూ ఉండటం
చేత వెళ్ళి పడుకున్నది.

ఈ పిర్వాట్లన్నీ త్రిలోకసుందరి భవనం
సమీపాన ఉండే చేశారు. గాథాంధకారంలో
ఆరేమ ఆమె వద్దకు వచ్చి, గాంధర్వ పెరిలో
ఆమెను తన భార్యను చేసుకుని, తెల్లవారక
ముందే వెళ్ళిపోయాడు. అటుకర్కాత కోనా
నిలాగే అడుగుతూ వచ్చింది. ఆమెకు తన
భర్త ఎలా ఉంటాడో తెలియదు; తనకు
పరిచయం చేసే వినో తెలియదు. కానీ
ఆమెకు జీవితం చాలా అనందంగానే గడు
స్తున్నది.

ఈ లోపల త్రిలోకసుందరి భవనం ఆమె
ఉద్దిష్టప్రతులు మహా పడినాడు. తమ చెల్లెలు
అదవులపాల్గి ఉండనీ విన ఆమె ఆకర్షణ

శోకాలు పెనుకూ పెట్టించిన వచ్చి, తల్లి
దండ్రులను ఓదార్చారు.

ఆ రాత్రి సమీపాన ఉన్న త్రిలోకసుంద
రితో, "ప్రియనీ, నీకు గొప్ప ప్రమాదం
వాగున్నది. నీ భవనం తీ అక్కలు ఆ కొంత
మందికి వస్తారు. శోకాలు పెడతారు. నీవు
వారి కని చూడకు. వారి శోకాలు వినకు.
అలా అయితేనే నీకు క్షమం," అని హెచ్చ
రించారు.

త్రిలోకసుందరి నీటి నన్నది. కానీ ఆ
రాత్రి గడిచి, ఆరేమ వెళ్ళిపోయి, తెల్లవారి
వార ఆమెకు దుఃఖం మురిచుకు వచ్చింది.
ఆమె వాళ్ళాళ్ళు ఎంటరి జీవితమే గడుపు
తున్నది. ఆమె తోటి మానవులను చూసి

ఎంతో కాలమయింది. ఎంత కాలానికి ఈ
అక్కలు తన కోనం ఏడుస్తూ చాటేతున్నా
రట! వారిని పిదబ్బి, వాళ్ళుకూ హిట్లాది,
తన పిదపమాదారమన్నా చెప్పకొచ్చినానికి
లేదా? ఎంతో ఉన్నన్నాళ్ళూ కాదు ఎలా
బ్రదిగా ఉండవలసిందేనా?

ఇలా అనుకుంటూ అమె ల కోజల్లా
స్నానం చెయ్యలేదు, బోజనం చెయ్యలేదు.
ల శాశ్ర నవనున్నాడు వచ్చేవరికి అమె
పూరమైన యువంక కుమరిపోతున్నది.

"మొదటి, ఎందుకు నీ 4 విదారం?
ఇలా ఏడుస్తూ నాకో ముఖంగా ఎలా కావరం
చేస్తావు? తానీ, నీ ఇద్దం వచ్చినట్టే చెయ్యి,
కానీ తరవాత నువ్వు సక్కుతావ పది, నేను
చెప్పనది నిజమని గుర్తిస్తావు!" అన్నాడు

తన అక్కలు తపడు గురించి ఏడుస్తూ
వచ్చినట్టయితే వారిని పిదబ్బి, వాటికో
మచ్చెట్టు చెప్పకొచ్చినానికి అమె తి
జవ్వమని బ్రలోగిస్తుంది తన వర్తమ
ప్రార్థించింది.

"అలాగే చెయ్యి, కావలసి వచ్చేటా నీ
యిద్దంవచ్చినంత వింగారమూ, మొలులూ
జవంకానం కూడా చెయ్యి, కానీ వాళ్ళ
దిక్కుచూచిన సరిహాయి వివరు, ముఖ్యంగా
నమ్మ గురించి, నా అవకారం గురించి
వాళ్ళు తెలుసుకో గోరుతాడు, వాళ్ళు చెప్పి
నట్లు చెయ్యి. చెప్తే నేను నీకు దక్క
కుండా పోవచ్చు, అంతటికో సగం దుర్బర
యైన కష్టాలు అవంక ముట్టతాయి." అని
నవనున్నాడు అమెతో అన్నారు.

ఈ మూడు అయి వ్యావయ్య తరక
 పరియ. అయి త. అయితే, "నా ప్రాణ
 మైనా పేరుకుంటాను నాని పిమ్మళ్ళు
 నీమకుసుమానా? పిమ్మళ్ళు అంతగా
 ప్రేమిస్తావా నీ పి అంతగా, నాని అక్క
 ఉపకారం చెయ్యండి. నా అక్కలు కొంత
 పిడిగి అయి వాటిని వాడుకోవడం. తాను
 తోటి పిడిగి పిమ్మళ్ళు చెయ్యండి," అన్నది.

తనకు వచ్చే రోజులూ మున్న
 నుకు అయి ప్రే గా మున్నాడు. ఇప్పు
 అయి వచ్చేటా రోజులూ అయివచ్చేటాడు
 తల్లిదండ్రుల వద్దనుకా అతని నేజా తాగే
 వెళ్ళవలసివచ్చింది.

అ రోజు అయి అక్కలు. నాకును వాని
 రెండు నాకు, వాని పిడిగి అయి. అక్కలు

చెల్లిలు అయివచ్చేటా వాడువచ్చేటా వాళ్ళు
 చెయ్యటా వాడుకుంటా, "అయ్యా
 చెల్లివా! తల్లిదండ్రులకి. అయితే అయితే
 నీ కన్న పిమ్మళ్ళు చెయ్యండి." అని కొంతగా
 మునుపానా గుర్తించాడు. చెల్లిదండ్రులు.

అక్కలు నావారు మున్నానా తల్లిదండ్రు
 మున్నానా వాడుకుంటా. తల్లిదండ్రులు. అయి
 ఉపకారం చెయ్యటా చెయ్యటా అయి
 "మున్నానా వాడుకుంటా. చెయ్యటా చెయ్యటా
 నున్నాడు. చెయ్యటా చెయ్యటా చెయ్యటా
 అయి, వాటిని చెయ్యటా చెయ్యటా వాడుకు
 చెయ్యటా చెయ్యటా.

చెయ్యటా చెయ్యటా చెయ్యటా అయి
 తల్లిదండ్రులకి చెయ్యటా చెయ్యటా. అయి
 వాటిని తన తన తన తన తన తన తన తన తన

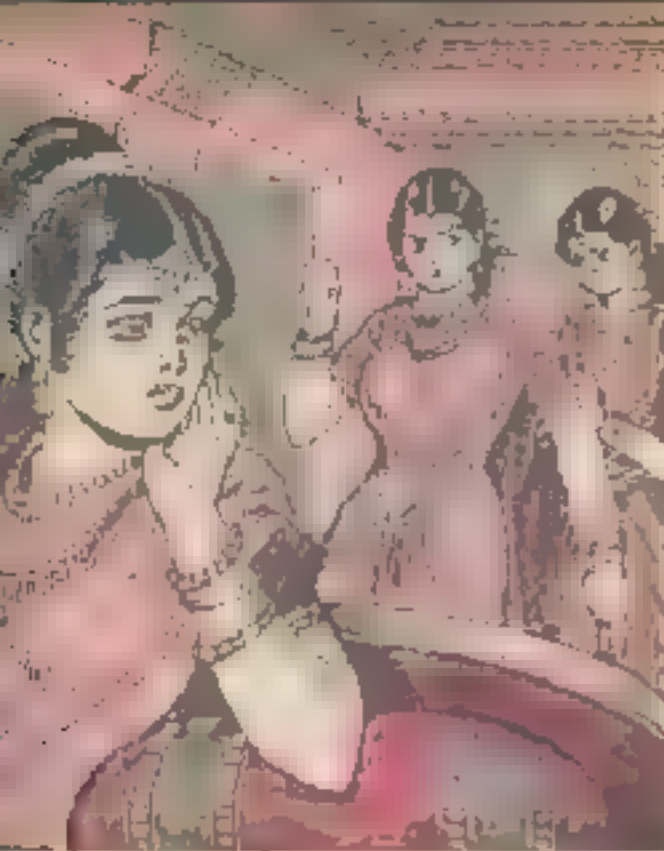
తనకు గత సోదాగాన్ని వారి కర్కారా చూపింది. అదంతా చూడగానే అక్కలకు పల్లమాలిన తీర్థ్య పుట్టుకొచ్చింది. వారు అమె భర్తను గురించి గుచ్చి గుచ్చి ప్రశ్నించారు.

శ్రీలోకనందరి తన భర్త చెప్పిన హావ్య రిక గుర్తుంచుకునె, తన భర్త యువకుడని, అందవాడని, అతను ఘోరమసాధించినా, పేటలోనూ కలం గడుపులాడని వేరరి పచ్చా న్నట్టా చెప్పి, ఇక వారిని ఎక్కువసేపు ఇంత పివ్వటం తనకే ప్రమాదమని, గణగవా వారికి ఇంకాదనూ, రత్నానా కామిక విచ్చి, వారిని కొండ మీదికి చేర్చమని హాదవదేవు దిక చెప్పింది.

అక్కలు కొండ పిక్కి ఇంటిక పోతూ తమలో రాము తమ చెల్లెరి వశ్యర్యాల్ని తలుచుకుని చెమల కక్కుకున్నారు, అద పులపాల్లిన వానికి ఇంత వశ్యర్యమా! తమ చెల్లెరికే ఇంత పొగరెక్కింది! అంత నందద పెట్టమని తమకు ఇంత ముప్పై వేసి, రాము పోరామనకుందానె గణగదా ఇంది నుంచి సాగనంపింది!

"మనం ఎలాగైనా దిసి పొగరు అలు వారి అది ఇచ్చిన ఈ హాదవాలు ఎవరికీ చూపెవ్వు. అసలు మనం దాన్ని చూసి నట్టుగా నూదా ఎవరికీ చెప్పవద్దు. పుట్టింటికీ వెళ్ళకుండా మనం మన ఇళ్ళకు పోయి, మన చెల్లెలి అడరు తెచ్చి ఉపాయం అలో చించి మరకసాటి వద్దాం." అని అక్క రద్దరూ శిర్కానెంచుకున్నారు. వాళ్ళు జాట్లు నిక్కుని, పెద్దపెట్టున ఎడుస్తూ తమ తల్లి దండ్రులకు ముఖం చూపింది, తమ తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఒక రాత్రి నవమెళ్ళుతుడు తన భార్యను మరకసాని రాబ్బరిస్తూ, "నీ అక్కలు అదరదెల్పు, వాళ్ళు నీ వివాహిక పథకం వెస్తున్నారు. వాళ్ళ పథకం పొరకుండా రెయ్యకపోతే నీకు అప్తకస్త్రాలు తప్పిస్తే, నీ నెదా ఉంచానె చూడమని వాళ్ళు నెమ్మ ప్రొవ్వటం చేస్తారు. కాని నెను నీకు ఒక

"అమ్మా, చిల్లెలా! నీవ్వెంత అమా
యకురావిన! నీ భర్త ఎవరో కూడా నీకు
తెలిదు. అంటే నన్నా నీ క్షమం హెచ్చుగా
భరి మా తగ్గిరే అబద్ధాలాయకున్నావు!
నీ భార్యగారో నీకు కాదాయో భర్త అత
యోధమయినా ఉన్నది! వారు ఏ నర్తరాజో
కూడా నీకు తెలిదు నమ్మి ఈ మలమలం
దంత కంఠకాలం ఘోర్యపెట్టి, వారి మాట
తెరినాన నిద్రు గుట్టుకున్న మంగిస్తాడు.
అమ్మా! నీ గతి ఏంకానున్నది అర్థం!
అని వాళ్ళు మళ్ళీ నాకాలు పెట్టాడు.

అక్కల మాటలు విన్నానై త్రిలోక
సేంవరిక యి పుట్టొకప్పుంది, వాళ్ళు తన
క్షమం కనం అరాచకయతున్నా అమె

హుర్తిగా నమ్మింది. వాళ్ళు సూచించిన
ప్రమాదం నందేవమేనని అనుకుంది.
ఎందుచేతనంటే, కాసు తన భర్త వాస్తవ
యావం ఎన్నడూ చూడలేదు. అదిగాక
అతను తన అక్కల మీద ఎంతో కక్షగా
మాట్లాడుతూ వస్తున్నాడు. అందుకు
కారణం ఏమై ఉంటుంది? వాళ్ళు తనకు
కాబోయి అపాయం గురించి హెచ్చరిస్తూ
రనే అమె ఉంటుంది.

కత్తగా పుట్టిన ఈ నంబూరులో అమె
తన అక్కలతో, కాసు తన భర్తను ఇంత
వకలా చూడలేదు చెప్పేసింది. అమె
మనస్సు వాగా చెదరి ఉన్నదని గ్రహించి
వాళ్ళు అమెకు చేయదలచిన దుర్బోధ
లన్నీ చేపేశారు.

"నందేవో చూడనైనా యాదని భర్తతో
కావరం చెప్పినదానివి ఎంత అమాయకు
వారిన! అతను తప్పక క్ష రాక్షసిదే. మహా
నర్తమో అయి ఉంటాడు. అందుచేత పం
చెస్తావంటే ఒక శత్రుని చెడుమనెట్టి నిర్భంగా
ఉంటానో. వాస్తవానికి నీ ముందు గిరిది
మీది వాడెక్కో. నీ భర్త నిద్రపోగానే,
మరి చీర శత్రువులకునె, చొవచి చేత దీవం
వెలిగించి పట్టుకున్న. నీ భర్త మెద అలల
కొద్దీ ఎక్కడెక్కడ నడకెయ్యి. ఏ మూలం
రట్టనోయిందనా నువ్వు మాను రక్కవ్వు!"
అన్నాడు అక్కలు.

తన జర్జరా ఎప్పుడైతే వెళ్ళానని
 పోయింది. అప్పుడే త్రిలోకమందరికీ
 అక్కల నందరూ పూర్తి నమ్మకం కుది-
 రింది. అమె వారికి కృతజ్ఞత తెలుపుకుని,
 వాయుదేవుడి సహాయంతో గింజ ఎక్కించి,
 వారి ఇళ్ళకు చేరిపోయింది.

తరువాత అమె ఆ కవనంలో గల అయిదు
 దానిలో వదునైన కత్తి ఒకటి తన తన
 వేతక గదిలో దాచింది. ఒక గిన్నెలో మూసె
 పొగు, అందులో పత్తివేసి, దాన్ని సూరూ
 మందం గింజ దాచింది. ఆ కత్తి తన
 భర్త నిద్రలో మునిగి, ఏళ్లంగా రూపి
 తీయటం ప్రారంభించాక అమె చికబ్బా
 చెంది, కత్తి పైకి తీసి, దీనం వెలిగించి,
 రెండు రెండు చేతులా పట్టుకుని తన
 బెత్త దగ్గరికి వచ్చింది.

కాని ఆ దీనం వెలుగులో భర్త ముఖం
 చూడగానే అమెకు అమెకృత్యం కలి-
 గింది. అతను రాక్షసుడూ, వాగుడూ కాదు.
 అంత అంచమైన ముఖాన్ని అమె ఎన్నడూ
 చూపించలేదు. అతని కని చూస్తూ అమె
 పొదవక్యం చెంది, వంగి అతన్ని ముక్కు
 పెట్టుకోపోయింది. అప్పుడు అమె చేతిలోని
 దీనం చూచి అతని చెంప మీద పడి చుక్క
 తున్నది.

వెంటనే నవమెప్పుడుడు నిద్రలేచి, తన
 భార్య చేతిలో కత్తి, దీనమా చూచి, అమె

తన వియమాలను ఉల్లంఘించిందని
 తెలుసుకున్నారు. అతను త్రిలోకమంద-
 రితో, "అభాగ్యురాలా, ఏమి ప్రేమకొద్దీ
 నను నా రల్లి అట్లా అట్లాంటాను,
 గంధర్వుడవై ఉంది సూరూ మానవస్త్రీని
 భార్యగా చేసుకుని వేరట్టుకొన్నాడు. ఇదా
 జరగకుండా ఉంచగలండులకే నెమ్మ
 మళ్ళీ మళ్ళీ హెచ్చరిండాడు. దీనికంతకూ
 పరితమేయటంలే సుధా నా కల సరక విక్త
 యిందావు. అయినా నెమ్మ చదివేట్టుటం
 కచ్చ నీళ్లు మరీ ఇంక ఇవ్వలేను. కాని నీకు
 విమలదాసిన నీ అక్కడను మౌత్రం శాంత
 లిక విడవను," అని అప్పుడే దియటికి
 వెళ్ళిపోయాడు.

క్రిలోకసుందరి అతని పాదాల మీద పడి, గుండెపగిలేట్లా పిచ్చింది, కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. అమె ఎలాగైనా తన భర్తను వెతుకోవాలి. అతని భార్యగా భాగపోతే పరిచారికగానైనా అతనిని చచ్చే దాకా సేవ చేయాలని నిర్ణయించుకుని, దారిద్ర్యనిమోగ్లావ పడుకూలేస్తూ ఎదులా వెలిసింది.

గొంతకాలానికి అమె తన పెద్ద అక్క అంటే దారు చెరి, అక్కను కలుసుకుంది. "అక్కా, నువ్వు నలచ చెప్పినట్టి చెళాసు. నా భర్త కువం అమెమప్పట్లా పాగుడు గాయ. అతను గంభీర్య యువకాకా, నవ మెన్నుదురు. తన అబ్బ ఉల్లంఘించి

మెదుకు నమ్మి ఇంటి నుంచి వెళ్ళి గొట్టాడు. అయిన నిమ్మ పెళ్ళాడకాడట!" అని చెప్పింది.

ఈ మాట చెప్పి క్రిలోకసుందరి వెళ్ళి పోగానే అమె పెద్దక్క తన భర్తకు సేవ అబద్ధాలు చెప్పి ఇంటి నుంచి బయలు వెలిసింది. అమె గొండ మీదికి చేరి, "నవ మెన్నుదురా, నీ కోసం వచ్చాను," అంటూ లోయలోకి దూకిసింది. అమెను ఈసారి కి వాయుదేవుడూ వట్టుగోకపోవటంచేత అమె కింద పయగూనె ప్రాణాలు పదిరింది.

క్రిలోకసుందరి తన వెంట అక్క మీద కూడా ఇలాగే పగ తీర్చుకున్నది. అమె కూడా నవమెన్నుదుడికి భార్య అవుదామన్న మరొకరి గొండ మీది నుంచి లోయలోకి దూకి వెచ్చిపోయింది.

ఇదే నమయంలో గంభీర్యరాణుడి తన గొడుగు చేసిన పని తెలిసి వెచ్చింది. అమెను పెద్దకత్తువైన క్రిలోకసుందరిని అతను మోపించి తనకు ద్రోహం చెళామ, దీనిని తోడు అడగు తెరిగి వచ్చేనని అతని చెప్ప మివ బాబ్బ ఉన్నది.

"నా అబ్బను ఛిక్కరించడమే గాన, నా పరమకత్తువును గొడలుగా ఎలా అమెడిస్తా సమెనున్నావు?" అన్న చామ తన గొడుగుతో. అలాగే నుంచి అమె అడన్న ఇల్లు కవ్వల కుండా ఉంచేసింది.

క్రిలోకసుందరి గంధర్వ లోకం చేరుకుని, గంధర్వరాణి ఉండే చోటికి వచ్చింది. గంధర్వరాణి భటులు అమెను పోషిస్తున్నా, అమెను వచ్చివున్నా గంధర్వరాణి వద్దకు రాక్కొచ్చారు.

"అత్తగారి అడుగులను మరుగులో తల వచ్చావా? లేక ముఖం కది బాధపడ. తున్న నీ మోగుల్లు పేరామర్పించ వచ్చావా?" అని క్రిలోకసుందరిని నానా హాసలూ పెట్ట మని అమె కన నొకక్షమ అజ్ఞాపించింది.

సఖమన్న యుడు క్రిలోకసుందరిని చూసి జాలిపల్లెడు. తన కల్లి అమెను రోజూ హాసలు పెట్టారూ ఉండటం చూసి అతను తరింతలేకపోయాడు. అదిగాక అతను క్రిలోకసుందరి నియోగాన్ని తరిందలెని స్థితికి వచ్చాడు.

అందుచేత అతను కల్లిలెని సమయంలో తిన్నగా దేవేంద్రుడి వద్దకు వెళ్ళి తన కల అంతా చెప్పి, ఈ కల్లి తన భార్యకు చెప్తున్న దురన్వాయాన్ని గురించి ఏర్పాదు చేశాడు.

వెంటనే దేవేంద్రుడు సత ఏర్పాటుచేసి, అ సతకు గంధర్వరాణిని, సఖమన్ను కుట్టి, క్రిలోకసుందరిని పదిచి, గంధర్వరాణి ప్రవేర్తనకు నెంబాయపి అడిగాడు.

"గంధర్వుడైతే నా గొడుగు ముసువ్వే మాత్రురాలిని ఎలా భార్యగా చేసుకుంటాడు? ముసువ్వలకూ దేవతలకూ తెడా లేదా? వారిద్దరికీ ఎల్లలు పుట్టితే వారివెరవైరాలు? భార్యకు ఏ లోకంలోనూ చోటు ఉండదే!" అన్నది గంధర్వరాణి.

"అదేక పెద్ద సమస్య కాదు. ఈ కల్లి చేత అమృతం తాగింది, దేవర్వం ఇద్దాం!" అంటూ దేవేంద్రుడు అమృతం తిప్పించి, క్రిలోకసుందరి చేత తాగిందాడు.

అంతటికే దానివ్వక దేవేంద్రుడు సస మన్నుడుదిలి. క్రిలోకసుందరికి దేవలోకం లోనే తన ఎదుట వివాహం ఖరిపించి, వారిద్దరి కాంక్షల్కానికి ఏదాటి అక్షిణలా లేకుండా చేశాడు. అప్పటికే గర్భవతిగా ఉన్న క్రిలోకసుందరి దేవతాంగ గది ఒక గొడుగును కన్నది.

అ స లు దొంగ

మీర వ్యాధాధికారి వద్దకు ఒక పక్కాడు వచ్చింది. ఎక్కువ మందికి వచ్చిన అప్పుడు వ్యక్తులు ఒక ముక్కాడునూరం గురించి వగాదా వచ్చారు. వారం ఒకటి చెబితే అమ్మనీ, రెండోవారు, ఆ వారం తనవని, మూడోవారు రావని తన వస్త్ర దొంగిలించావని అన్నారు. మొదటివారు, ఆ వారం తనవని, రెండోవారు దాన్ని కావీయ చూస్తున్నారని అన్నారు.

వ్యాధాధికారి ఆ వారాన్ని తీసి పరీక్షించి, చెల్లదని పోయి, " ఇది రాజాగారి కంటి నుంచి దొంగలు కావీవని వారం. పెగతా వేగలు ఎక్కువ దాదాం చెప్పండి. చెప్పకపోతే మీ తండ్రి తియిస్తాను," అన్నాడు ఉద్దేశంగా.

ఈ మాటకు ఆ వద్దయీ వీడిరిపోయి, ఆ వారాన్ని ఆ గ్రామంలో వెలసా కంటి దొంగిలించావని, పెగిరిన వేగం మూడు తండ్రి తియిస్తాను అన్నాడు.

వారు పట్టించిన ఇల్లు వ్యాధాధికారిని కావలం చేత, వ్యాధాధికారిని ఇచ్చి రక్షణ వేయించి వెంటనే వెళ్ళి ఆ ఇల్లు పోరా వెళ్ళారు. పోయిన రాజాగారి సొమ్ముల దొంగిలించి, వ్యాధాధికారిని అది తీశాడు.

—చి. ౧. వాగ్దేవరరావు

అద్వైతం

ఒక చుట్టూ ఉద్దతు ముసలి వాళ్ళు చింతి వాళ్ళు. ఒకడు మంచివాడు, ఒకడు చెడ్డ వాడు. ఒక పెరు సంవత్సరాది రోజున ఆ ఇద్దరూ కలుసుకున్నారు.

"నాకు రాత్రి దిశ్రమైన కల వచ్చింది. నా అద్వైతం అకాశం నుంచి వచ్చి పరిం దితి." అన్నాడు మంచివాడు.

"చిత్రంగానే ఉన్నది. అందుకంటే, నాకూ నా అద్వైతం కలలో వచ్చింది అని చూపిలో నేలంది వచ్చిందట." అన్నాడు చెడ్డవాడు.

"ఎవరి అద్వైతం ఎలా వస్తుందో చూద్దాం." అని మంచివాడు తన ఇంటిక నెళ్ళిపోయాడు.

కాన్ఫి రోజులు గదివాకి చీలిపోయి వైశిష్ట్యం.

"నవాలో పాలం నీని ప్రారంభించే పచ్చి." అనుకుని మంచివాడు పానా, ముసారీలూ ఉన్నాయి. నా పానాని వెళ్ళి

వలుగు తినుకుని పానాని వెళ్ళి, తర్వాతం మొదలు పెట్టాడు. ఉన్నట్టుండి వలుగుకు ఏదో కనిపి అంగమస్తుది.

తన పాలంలో వలుగురాళ్ళు ఎలా పచ్చాయా అని అక్కర్లేవుకుంటూ, తప్పి తని చూస్తే అది ఒక కుంబి! అమెత అక్క ర్కంటే మంచివాడు పానా మూత తని చూసే నేరికి, అందులో బంగారు కాసులూ, మొహ రీలూ కనిపించాయి. మంచివాడు ఆ కుంబిను తిసిగి యజ్ఞప్రకారం పెట్టాడు.

"పానం, ఈ నది అ ముసలొదిది అయి ఉంటుంది. తన అద్వైతం చూపిలో దిరిగి వచ్చి సంవత్సరాదినాడు ఆశను కల వచ్చిం దన్నాడు. వెళ్ళి అశనులో చెబుతాను." అను కుని మంచివాడు చెడ్డవాడి ద్వారా వెళ్ళి, "పెద్దయ్యా, నీ అద్వైతం నా పాలంలో దిరిగింది. కుంబి నించా బంగారు కాసులూ, ముసారీలూ ఉన్నాయి. నా పానాని వెళ్ళి

తెచ్చుకో." అని చెప్పి, తాను తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆతను ఇంటికి వెళ్ళి తన భార్యతో జరిగిన దడలా చెప్పి, "తన ఆచ్యుష్టం నా పొలంలో చొరికిందని చెబితే, పాపం, పెద్ద వాడు వాణా నంకోపించాడు. ఈ పాటికి ఆతను చించాను ఇంటికి తెచ్చుకుని ఉరితాడు." అన్నాడు.

"స్వాయంమైన వని చెకోత్ర." అన్నది మించివారి భార్య.

ఈ రోపరి చెడ్డవాడు మించివారి పొలా నకి వెళ్ళాడు. తుంటి తప్పిన చొటు కపని న్నూనె ఉన్నది. పై మట్టి తొంగించగానే తుంటి కనబడింది. చెడ్డవాడు అక్రమంగా ఆ విండెను పైకి తీసి, మూత తెరిచి చూశాడు. అటులే అతనికి తుంటి రోపరి కావడం, మొహరిలా కనిపించటానికి బదులు పొములు మెలితిప్పడంకూ కనిపించాయి.

చెడ్డవాడికి చెప్పరాని కోపం వచ్చింది.

"దొంగ తెడవ, ఎంత మోసం చేశాడూ! ఇదామకు వాడికి తగిన ప్రాయశ్చిత్తం

చెయ్యక మానడూ!" అనుకుని చెడ్డవాడు తుంటిను ఇంటికి పట్టుకుపోయాడు.

ఆ కాతి చెడ్డవాడు ఆ తుంటితో నహ మించివారి ఇంటికి వచ్చి, విచ్చిన వేసి ఇంటి కప్పు ఎక్కి, వాసెచో మించి రోపరికి చూశాడు. చదివించుకు విప్ప పెట్టి మించి వాడు వదలుకుని ఉంచబం చెడ్డవాడికి కని పించింది. తనకు గంక ద్రోహం చేసి, విక్రేయంగా చరి కాడుకుంటున్న మంచివాణ్ణి చూపై చెడ్డవాడికి మరింత కపం వచ్చింది. ఆతను తుంటి మీది మూత తీసి, దానిని పొగనూడులో మించి రోపరికి పెట్టి, కుమ్మ టందాడు.

కాని చెడ్డవాడు అనుకున్నట్లా పొములు పతకానికి బదులు, బంగారు కానుకూ, మెహరిలా మించివారి చుట్టూ వేర్తాయి. అతడు అనందంతో భార్యను రేపి, "చూశావా, నా కరి నిజమయింది. మన ఆచ్యుష్టం ఆకాశం నుంచి వడింది." అన్నాడు.

అటుకరవార మించివాడు దాగ్గిచ్చ మన్నది ఎరగకుండా ముఖంగా జీవించాడు.

ఇద్దరు జ్యోతిష్కులు

కోలింగపురంలో సుగుణశర్మ అనే బ్యోతిష్టు ముక్కురు ఉండేవాడు. ఆయన బ్యోతిషం లోనూ, గణితంలోనూ సంపూర్ణమైన పాండిత్యం సంపాదించాడు. ఆయన బరిగినచీ, జరగబోయేది చాలా ఖచ్చితంగా చెప్పగలిగేవాడు. ఆ కారణంగా ఆయన చాలా దీనమీనా, గొప్ప ధీప్తి గడించాడు. ఆయనకు "శ్రీకాటక్కుడు" అన్న బిరుదు ఉండేది. ప్రజలు ఎంతగానో గౌరవించేవారు.

కొంత కాలానికి సుగుణశర్మకు, తనను మించిన బ్యోతిష్టుడు ప్రపంచంలో ఎక్కడనూ ఉన్నాడేమో తెలుసుకోవాలని కోరిక తీరిగింది. ఆ ఉద్దేశంతో ఆయన చాలా దేగాలు తిరిగి, ఎందరో సేరు హెసిన బ్యోతిష్టులను కలుసుకున్నాడు. కాని వారిలో ఒక్కడూ తనతోనది రాగలవాడు ఆయనకు తీసిపించలేదు. చాలామంది చివరకూ పంపిణీ కల్పించి చెప్పారు. కాంచీ

నగర వచ్చిన అవిద్యులు చెప్పారు. అలాటి బ్యోతిష్టుల మూలానె ప్రజలకు కాస్తం పైన విశ్వాసం పోతున్నదని సుగుణశర్మ భావనపడ్డాడు.

ఆయన కలా దేశాటన చేస్తూ ఉండగా, అపంతి నగరంలో ఉండే అస్థాన బ్యోతిష్టు ముక్కురు సేరు ప్రజాకులుగల వాడని, బ్యోతిష్టాస్తంలో చాలా గట్టి వాడని తెలియ వచ్చింది.

సుగుణశర్మ అపంతి నగరం చేరుకుని రాజసభకు వెళ్ళాడు. అవంతిరాజు సుగుణశర్మ బ్యాతి గురించి విని ఉండటం చేత, సుగుణశర్మను ఎంతో గౌరవించి, తన అస్థాన బ్యోతిష్టుడైన రామకృష్ణుని పరిచయం చేశాడు. తరవాత ఇద్దరు బ్యోతిష్టులూ ధర్మలోకిదిగి ఒకరిలోకు ఒకరు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించారు. వారి వాదనవాదాలు వింటున్న సరికులకు వారిలో

ఎవరు గొప్ప అయినది తెలుసుకోవటం సాధ్యంకాలేదు.

రాజుకు కూడా ఆ బోధిమర్క దిద్దరికి వరిక్షపెట్టి, వారిలో ఎవడు గొప్ప అయినది తెల్పుకోవాలని బుద్ధివృత్తింది. మంత్రే సలిపాస్తే వారిద్దరికీ ఒక వరిక్ష పెట్టవలసి, "ఈ సాయంకాలంలోగా ఈ ప్రాంతంలో జరగబోయే ఒక సంఘటనను మీరిద్దరూ టోన్లం చెప్పండి. ఎవడు చెప్పే నది అక్షరాలా నిజమవుతుంటే చూడాలని కుకూహరింగా ఉన్నది," అన్నారు.

రాజు ఇదా అనగానే, అస్తావ త్యుతే ముగ్గురు రామోష్ట్ర ఏవే లెక్కలు గుణించి, "అప్పటికి నదిగా చూడు గంటలకు ఉడు మంటనూ, మెరుపులతోనూ, రిప్రమైన గారి

తనూ పెద్ద గాలివాన వస్తుంది. ఆ సమయంలో ఒక పెద్ద తెల్లని చేప నదిగా రాజు వచన నింపా వ్యారంవత్త వేడుతుంది," అన్నారు.

రాజు ముగ్గురుశర్మ తనీ చూశాడు. ముగ్గురు శర్మ చిన్నగా నవ్వి, "మోడు గంటలకు గాలివాన వచ్చేమాట నిజమే. వానతోపాటు పెద్ద చేప పడేమాటా నిజమే. కాని అది స్వల్పగా జనబడుతుంది. అంతే గాక అది సంపాద్యారానికి ఇతరై అరుగుల చూడంలో చుంటుంది," అన్నారు.

ఇద్దరి బోధ్యంలోనూ కొంత తేడా ఉండటం చేత ఎవరిమాట నిజమవుతుంటే చూడాలని రాజుకూ, మిగిలిన సభికులకూ కూడా కుకూహరిం కలిగింది.

మూడు గంటల గడువు పూర్తికాగానే బిర్లం చిన్నగా ప్రారంభమై, చూడూండగానే ప్రహ్లాదమైన గాలివాడూ మారింది. అయిముంకోడూ, మెరుపువలెనూ వానకురిసి, కంఠ పివచి నిలిచిపోయింది.

వాన అగిపోగానే రాజు మోచినవారిని వెంట బెట్టుకుని రాజధాని వెలవలకు వచ్చి చూశాడు. సుగుణశర్మ చెప్పినట్లుగానే ఒక పెద్ద చేప సింహద్వారానికి ఇరవై అడుగుల దూరంలో పడి ఉందటమే కాక, అది నల్లగా కూడా ఉన్నది. రాజు వెంట వున్నవారంతా చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు.

రాజు సుగుణ శర్మను అభినందిస్తూ, "నూ అస్తాన బోధిమ్మయి రామకృష్ణ శస్త్రి నువే అన్నివిధాలా గెప్పిచాడివి. ఇన్ని రోజులుగా రామకృష్ణని మించిన బోధిమ్మలు ప్రపంచంలో కిరమగున్నాను. కాని నువ్వే నిశ్చయంగా అంతకన్న గొప్పవారివి," అన్నాడు.

రామకృష్ణ ముఖం అడమానంత ముడుచుకుపోయింది. అయితే సుగుణశర్మ

ఈ పాగర్లతో పాటిపోత, రామకృష్ణని కౌగిలించుకుని రాజుతో, "మహారాజా, రామకృష్ణ కష్టజ్ఞానంలో నాకు ఏ మాత్రమూ ఉసిపాడు. అతనికి రోజులైనది మూడేళ్ల మాత్రమే. నిజానికి రామకృష్ణ చెప్పిన జోన్లం అక్షరాలా నిజమే. ఆ చేప సింహపడి నవ్వులు తెల్లనిదే. అది మరదల రెడ్డి పల్లిగా అయింది. అడిగాక, అది పడినది నదిగా సింహద్వారం వద్దనే. అయితే అప్పటికది ఇనికి ఉందటం చేత, రమ్మకుని రమ్మకుని ఇరవై అడుగులు దూరంగా వెళ్ళింది. రామకృష్ణ తన కష్టజ్ఞానానికి రూపాక్షరీ ముద్రచేసిపట్టియితే నేను చెప్పినట్లు చెప్పి ఉండవచ్చు," అన్నాడు.

సుగుణశర్మ అప్పు మాటలలో నిజం ఉన్నదని రామకృష్ణ గ్రహించి, అత్యంత చాలా మెచ్చుకున్నాడు.

రాజు ఇద్దరు బోధిమ్మలనూ సమంగా సర్కరించి, పహారకరించాడు. రాజు ఏర్పాటు చేసిన పల్లకీలోనే సుగుణశర్మ వ్యవసానికి పరిగి రచ్చేశాడు.

నవ్వాబు - పక్షిరు

ఈ దశలో గొప్ప స్థూల అయోగ్యం వేరుపడింది. అయితే దృఢమే వేరుపడింది. స్థూల భార విడదాడితే అనేకులు అయోగ్యం వేరుపడితే అది అందరికీ వచ్చింది.

దక్షిణ దిశలో : పరిమితి ౨౨ కిలోమీటర్లు వ్యాసం ఉన్నది. పైకి నీరున్నది ఉంటుంది. అందువలన అప్పుడే దీని వేరుగుడు నీటి సాగులు ప్రభుత్వం చేయాలి. వరదలు వచ్చినప్పుడు అవతలి ఉపనది వలన దాని నీరు పోతుంది. అది గరిభా పూర్వం వచ్చింది.

౧. నమియంబో నీవాలు దైవస్థానం వద్ద. ఈ స్థానాన్ని మరింత పెద్దది చేయ్యాలని, తనకు మరింత సంపద కలిగించమని దేవుని మొకుంటున్నారు.

అది పరిగినే వేరేది లేదని అయితే నవనానా అప్పటి ప్రార్థనలు ముగించి ఇవరతిని వచ్చిన నవాబు, తన కొంఠ వచ్చిన పరీదు : ముం దునకుండానే వెళ్ళి పోతున్నందుకు అశ్చర్యపడి, అది ముం దునకు వచ్చింది, ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడో అని అడిగాడు.

"నానానా, ఏమీ జూరాలిమి పట్టానో, కానీ నీవు చూడకునవేనని తెలియ
పెట్టినాకున్నానో," అన్నాడు పిచ్చుకు.

— 4 — 235

మూగప్రేమ

మీర రాజాను జంతువులందరూ చాలా ప్రేమ, అయినా ఎంత క్రూరమృగాలైనా కూడా హరించేవాడు కాదు. పై పెచ్చు, నేరు లేని జంతువులను హరించే వారిపై కఠినంగా క్షుణ్ణుడేవాడు.

ఒక రోజు రాజు గుర్రం మీద వేగవంతం తిరుగుతూండగా ఒక చోట ఒక మనిషి ఒక పెద్దపులిని కర్రతో తోట్లూతూ కనబడ్డాడు.

ఆ మనిషి పులిని అలా హరిస్తా పెట్టుటల చూసి రాజు అగ్రుక్త, "అనేరు లేని జంతువును ఎందుకు అలా హింస పెట్టావు న్నావు?" అని కోపంగా అడిగాడు.

"మహారాజా, ఇది నా పెంపుడు పులి. ఎన్నో పిళ్ళుగా నేను దీన్ని పోషిస్తున్నాను. ఇంత ఇంటివాడు అట్టిగానే ఉన్నది, కాని ఇలాకే. నేను చూతకుండా ఒక మెకను దంపిసింది, అందుచేత దీనికి కాస్త బుద్ధి తెలుసుకున్నాను." అన్నాడు ఆ మనిషి.

ఈ మాట విని రాజు ముసంత ముండి పడి, "మీ పులి నేను లేని జంతువును హరించేటట్లు కఠిన విధుల్లో, అని ఆ మనిషిని కారాగృహంలో పెట్టించాడు.

వెళ్ళిపోతూ ఆ మనిషి, "మహారాజా, నా పులిని బాగ్రక్షణగా చూడండి!" అన్నాడు, రాజు వెళ్ళి అదివరకే అనేక పులులూ పెరుగుతున్నాయి. ఈ పులిని కూడా తీసుకుని పోయి బారిలో చేర్చాడు.

కొద్ది రోజులు గడిచాయి, రాజు ఒక నాడు తన పెంపుడు జంతువుల పెట్టు పాతలూ, దొంగశ్రమలూ స్వయంగా విచారిత్రా పులులను చదివక వచ్చారు, అక్కడి పులుల మధ్య అయినాకు బిక్కిచెక్కి. బలహింసగా ఉన్న పులి కనబడింది.

"ఈ పులి ఇలాగున్నదేమిటి? ఏనికే మోసా బుద్ధి? చికిత్స పులునా చేస్తున్నారా?" అని అక్కడి పోషకులను అడిగాడు రాజు.

"మహారాజా, ఇది కొత్తగా వచ్చిన పుష్ప. ఇది ఇక్కడికి వచ్చిన తరువాత ఆహారం పెట్టలేదు. నీరు తాగ లేదు. ఇన్నాళ్ళూ ఆలాగే పడి ఉన్నది." అన్నాడు పోషకులు.

"ఇది ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది?" అని రాజా మళ్ళీ అడిగాడు.

"దీని యజమానిని రోషం కారా గృహంలో పెట్టిందాడు. ఇది ఆతని పెంపుడు పులి." అని పోషకులు తెలిపారు.

రాజు కన్నులు జరిగిన సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"కారాగృహం నుంచి ఆ మనిషిని తీసుకురండి," అని రాజు తన బేటులను అజ్ఞాపించాడు. వాళ్ళు ఆ మనిషిని తీసుకు వచ్చారు.

"ని పులికి నువ్వు ఏమి ఆహారం పెట్టి వాడివి? అది ఏం తినేది?" అని రాజు అడిగాడు.

"అన్ని పులులలాగానే అది కూడా మాంసం తింటుంది. మహారాజా!" అన్నాడు ఆ మనిషి.

"అది చా డ్యూరీకి వచ్చాక ఏమి తినక, ఎక్కు కిల్లడయింది!" అన్నాడు రాజు.

ఆ మనిషి అరుర్తావరుడూ, "నేనుదాన్ని ఎక్కినా! చూచారీ, మహారాజా!" అన్నాడు.

బద్దేదూ కలిసి పులులన్నీ చాటికి వెళ్ళాడు. ఆ పులి తన యజమానిని చూడ గానీ లేని వచ్చి, ఆతని కని ఊడ్చుకుంటూ,

అతన్ని నాకింది. దాని న్నితరీ చూసి ఆ మనిషి దాన్ని కొగరించుకుని వాపుడుమని ఎడ్పాడు.

ఆతని చిత్త ఆహారం పెవితె పులి అప్ప రావుడున తిన్నది. ఇది చూడగానే రాజుకు కనువిచ్చి కలిగింది. బంతువులకు శ్రమ కీతలు ఇవ్వటానికి కొంత హెచ్చించి వలని వేస్తుంది అది క్రూరత్వం అనిపిండుకోడు. ఆ మనిషికి పులి పిదా, ఆ పులికి ఆతని పిదా ఉన్న ప్రేమలో తనకు మోహవంలైనా క్షేపిని. తనకు ఎప్పుడూ ఏ వేరులేని ప్రాణి ప్రేమించలేదని రాజు గ్రహించాడు.

రాజు అతని క్షే కర్తు చేసి, తన వద్ద ఉన్న మృగాలన్నీటికి అతన్ని భ్రదాన పోషకుడుగా నియమించాడు.

మేడోన్నారతం

హనుమంతుడు అరణ్యంలో మధ్య పడుకుని ఉన్నాడు. నిద్రని ముఖమనా, వచ్చని కళ్ళనా, బంగారం దాట శరీరమనా, పెద్ద మూపులనా కలిగి, దారికి అడ్డంగా పడుకుని ఉన్న హనుమంతుణ్ణి చూసి కమలం ఏ చూడమో లేదు. వీడక, దగ్గరికి వచ్చి నింపినాడం చేశాడు.

హనుమంతుడు కళ్ళు తెరిచి చూస్తూ చూసి, చిన్నగా నవ్వుతూ, "నామనా, మందలివన్నీ, బిడ్డవన్నీ, అరిసిపోయినట్లుగా నిద్ర పోతుంటే ఎందుకు లేపావు? నా వంటి బంటువుని మువ్వ వంటి బిడ్డని భూతదేవుని చూపవచ్చువే! నీకు పెద్ద బాళ్ళను అవలంబించి నూరే తెలియదు లాగున్నది. ఆనలు ఇటుగా ఒంటరిగా

ఎందుకు వచ్చావు? ముందున్న ప్రదేశం చేపతలు సందరించేది, అక్కడికి మనుమలు పోరాదు. నా మాట పని తిరిగి వెళ్ళు." అన్నారు.

"నేను క్షత్రియుణ్ణి. కురుపంకాని పుట్టిక వాణ్ణి, నా పేరు భీమసేనుడు, ముప్ప ఎనిమిది జక్కడ ఎందుకున్నావు? నిరీ కోతి రూపం ఎలా వచ్చింది? నాకు దారి ఇయ్యి." అన్నారు భీముడు.

"నేను వానరుణ్ణి, దారి తెలిగను. అమాయత్వం చెయ్యక, మర్యాదగా తిరిగి వెళ్ళిపో." అన్నారు హనుమంతుడు.

"దారి తెలిగకపోతే అమాయత్వం చెయ్యటం కాదు. నీకు అపాయమే చేస్తాను," అన్నారు భీముడు.

"అమ్మా, నేను చాలా మునిరిచ్చాణ్ణి. బయ్య మనవిని. కదలలేను. నీకు నిజంగా వెళ్ళాలనే ఉంటే నమ్మి చాటిపో." అమ్మారు హనుమంతుడు.

"చాటి వెళ్ళటం చాలా కష్టమే నాకు తెలుసు. లేకపోతే, హనుమంతుడు నామే ద్రాస్తి చాలినట్లు ఏవేదే చాటిపోయానా?" అమ్మారు దీమడు.

"నినదా హనుమంతుడు? నాకు నామే ద్రాస్తి ఎందుకు చాటలేదని కచ్చింది?" అని హనుమంతుడు అడిగాడు.

"నా చాగి హనుమంతుడు కూడా నాకు తెలియలేదు. నాకు అప్పు అన్నమాట. చాలా నిప్పవాడు. నామే ఛార్మమ

లంకాదివరి ఎత్తుకుపోతే, హనుమంతుడు అమెను వెతుకుతూ నేమిద్రం చాటి లంకకు వెళ్ళాడు. నేను కూడా ఆ హనుమంతుడికి తనిదాని బలిపెరాక్రమాటా. శక్తి కలవాణ్ణి. మంచిగా నాకు వారి బయ్య. లేదా దెబ్బతింటావు." అమ్మారు దీమడు.

హనుమంతుడు దీమడి గర్వం లేకుండుకుని. సత్వ అవుతుంటూ. "నాయనా, నన్నెందుకు బలిపెరావు? నా తోగను పక్కకు వెళ్లి నీ చావ నువ్వు వెళ్ళు." అమ్మారు.

దీమడు నిర్లక్ష్యంగా ఎడమచేత్త హనుమంతుడి తోక పట్టి ఎత్తబోయినాడు. కాని అది కదలలేదు. అమరాత్మర్లంత అరుగు హనుమంతుడి తోకను దెండు చేతులా బిట్ట. తన తున్న బలమంతా ఉపయోగించి కూడా ఆ తోకను కదల్చలేక పోయాడు.

చివరకి వచ్చేసిగ్గు తెసింది. అతను చేతులు దెండా బోడింది. "చామనా, నా ప్రగల్భాబు మచ్చించు. నువ్వు ఏ నిధు తెదే. గంధర్వుడివే గాని. మామూలు వాని ఉపవి మటుకు కావు. అవ్యంగరం లేక పోతే నీకద విమల చెప్పి. నన్ను నిశిమ్యుడుగా భావించుకో!" అమ్మారు.

నానికి హనుమంతుడు. "లామనా. నీగే హనుమంతుణ్ణి. వారి ముగ్ధులకు వైరం ఎచ్చిపెచ్చుడు ముగ్ధుడు నా నిహాయం పోలి. నాకే ప్రియం చేశాడు." అంటూ

ఈమాయోన కాలం నాటి తన కథ అంతా చెప్పించాడు. చిరకాలం పాసుమంటుడు. "నేను జక్కలి ఉంటున్నాను. ఇక్కడ గోంధర్వులూ, విద్యాధరులూ కూడా లేదా రామకథను పాటలు గట్టి పాడుతూ ఉంటే ఏమి సంకోపిస్తూ ఉంటారు. ఈ వ్రేలకం పోనుమ్యలు అడగినది కాదు. ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావు?" అని విమర్శిస్తుంటాడు.

చిముడు హనుమంతునికి సాష్టాంగపతి. "మహాత్మా, ఇదాళ నీ జన్మనం చేయటం చేర్చి నా బుద్ధి సార్వజమయింది. సముద్రం దాటిన నాడు నీ కూడం ఎలా ఉన్నది చూపి నీవు తనవల్లని చెప్పు." అన్నాడు.

"అ నాటి రూపం ఈ నాడు మూలకం నాకు సాధ్యమా, నాయనా? కాలంతోపాటు నేమిస్తేమో మారటం లేదా?" అన్నాడు హనుమంతుడు.

అయినా చిముడు వేదిలిపెట్టలేదు. అప్పుడు హనుమంతుడు తన కిరీరాన్ని భయంకరంగా పెంచాడు. ఆ కిరీరం అరచి తోటలూ ఆశ్రమించుకుని, అకాలం రాకు తున్నట్టుగా ఉంది. చూర్చుది లాగా వేణు కిస్తేన్నది. కళ్ళు నివృత్తతాల లాగా ఉన్నాయి. నోరంటి దిగంగానూ, క్రూరుగానూ ఉన్నాయి. కనుమంటి చుట్టూ, ముదివది ఉన్నాయి. తోక వ్రాహ్మండంగా పెరిగి, నెలనం కట్టుతున్నది.

హనుమంతుడు చిముడితో, "నా రూపం చూశావా, నాయనా? అనంతకాలం నా కిరీరాన్ని అంక పెంచగలిగి, క్రుత్తుల ఎడట అంక భయంకరంగా ఉంటాను, నువ్వు ఆ రూపాన్ని చూడలేవు." అన్నాడు. చిముడు, "మహాత్మా, దిన్నే చూడలి టుందా ఉన్నాను. కళ్ళు చిక్కలు కమ్ము తున్నాయి, ఈ రూపాన్ని అవసరించాను," అని అతిమాచుకున్నాడు.

హనుమంతుడు తన మామూలు రూపం దరించి, చిముట్లి కగలించుకుని, "నాయనా, ఇది సాగంధిక వనానికి దారి. వెళ్ళరా, నీకు శుభం కలుగు గాక. నీకు కష్టం కలిగి నప్పుడు నన్ను కలువకో. సాహసించి

సాగంధిక పుష్పాలు తాపెను! దేవతలక
తగావా వస్తుంది." అని చెప్పి అంతర్జాన
మయనాడు.

రెట్టించిన ఉత్సాహంతో దీముడు
ముందుకు సాగి, కొండల మధ్యగా ప్రవ
హించే ఒక నదీతీరాన సాగంధిక వనాన్ని
చూశాడు. వైడూర్యాలను పోలిన, నాళాలు
గల రకరకాల సాగంధిక పుష్పాలు నూనాన
నలు పెడబల్లలూ ఎంత అందంగా
ఉన్నాయి. క్రొవది కొరిక తిర్చులానిలి
దీముడు ఆ పుష్పవనం కోయబోతుండగా
భయంకరకారులైన రాక్షసులు పంచి
కాపరావాళ్లు అయూషాలు ధరించి, దీముడి
వద్దకు వచ్చి. "అయ్యా, నీ చెవిని?

అయూషాలుధరించి ఇక్కడి గిండును
వచ్చావు?" అని అడిగాను.

"నేను కురుపంకంవాణ్ణి. పాండురాజు
కొడుకును, దర్మరాజు తమ్ముణ్ణి. ఈ
సాగంధిక పుష్పాల కొనం వచ్చాను,"
అన్నాడు దీముడు.

"ఇది కులేరుడి వనం. ఇక్కడికి మను
మ్యులు రారాదు. కులేరుడి అనుమతి
కొంది కావలెననిచ్చి పూలు కొనుక్కురా,"
అన్నారు రాక్షసులు.

"కులేరుడు ఎక్కడ ఉన్నాడో! కాక
పోయినా, నాలుగు పూల కొనేం నీ నీకన్న
చిరమేదగాలా? నేను క్షత్రియుణ్ణి. కొరి
నది బలంకే సాధించుట నా భర్మం. ఇదేమి
కులేరుడి పెరడు కాదు. ఇది దేవుడు
సృష్టించిన బోటా. ఇక్కడ ఒకరిని మర
కరు యాదించేదేమిటి?" అని దీముడు,
రాక్షసులు వద్దంటున్నా వివేకులూ, సాగం
ధిక పుష్పాలున్న కొలనులోకి దిగాడు.

అది చూసి రాక్షసులు దీముడి మీద
కలియబడ్డారు. దీముడు తన గద గిడగిరా
తిప్పి కొండకు రాక్షసులను చావగొట్టాడు.
వారిలో కొందరు వెళ్ళి కులేరుడితో ఇలా
జరిగిందని చెప్పారు.

"దీముణ్ణి పూలు కొనుకోవవ్వండి. నా
శిషి అవ్వడంతరం లేదు. మీరు అతనికి
అడ్డు వెళ్ళకండి," అని చాళ్ళతో అన్నాడు

కుందేరుడు. ■ రాక్షసులు తిరిగి వచ్చి చూసేసరికి వీముడు బోలెడన్ని సోగంధిక పుష్పాలను కోస్తూ కనిపించాడు.

ఈ లోపం ధర్మరాజు. తాము ఉన్న చోట వీముడు కనిపించక పోయేవరికి, "వీముడు ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? నువ్వు ఎక్కడికైనా పంపావా ఏమిటి?" అని ప్రాసేదించి అడిగాడు.

వీముడు సోగంధిక పుష్పాలు తెస్తానని తుశాన్యంగా వియలుబోలి వెళ్ళినట్లు ప్రాసేదించేస్తుంది. అప్పుడు మందేర్కనుడు తన పరివారంతో వచ్చి, పాండవులను వీముడున్న చోటికి చేర్చాడు. వీముడు ప్రాసేదించి సోగంధిక పుష్పాలు తెచ్చాడు. పాండవులు

కుందేరుడి ఆమెను పొంది, అప్పుడు కోసం ఎదురు చూస్తూ గంధమాదన వర్షకాలం మీద ఉండి పోయాడు. వారందరినీ తిరిగి చూడ నారాధువాక్రమం వద్ద చేర్చి ఘోరమైన దురు తన పరివారంతో సహా వెళ్ళి పుచ్చుకున్నాడు.

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు బాహుమరు తన రాక్షసుడు ప్రాసేదించి ఎత్తుకుపోవాలని యత్నిస్తే, బ్రాహ్మణుల వేషం వేసుకుని, ధర్మరాజు వద్దకు వచ్చి, తాను పరశురాముడి కిష్కండినని, వసుదత్త కాన్త్యాలా, అస్త్ర విద్యలా నర్పినవాడినని చెప్పాడు. ధర్మరాజు ఆ మాటలు నమ్మి ఆ రాక్షసుని తన వెంట ఉంచవలెచ్చాడు.

ఒకనాడు వీముడు వెటకు వెళ్ళాడు. రోమిశుడూ, టోముడూ, అతర ముసులూ కలకృత్యాలు రేపుకోవడానికి అక్రమానికి దూరంగా వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో బాహుమరుడు పాండవుల ఆయుధాలన్నీ కాజేసి, ముగ్గురు పాండవులనూ, ప్రాసేదించి ఎత్తుకుని పారిపోయాడు. సహదేవుడు మాత్రం ఎలాగో చాచి ముఠం మీది నుంచి దారి. వారు కాజేసిన ఆయుధాలలో కత్తి ఒకటి చాళిమొగుని, వీముడి సేనుపెట్ట గట్టిగా అయిస్తూ రాక్షసుడి వెంట వట్టాడు.

ధర్మరాజు వాడితో, "ఒరీ, దుర్బాధ్యుడా? వెంట ఉండి అతన్ని చంపిస్తావు? ధైర్యం

ఉంటే మా ఆయుధాలు మా కిచ్చి, మాకో యుద్ధం చెయ్యి. ఏడు మీ మేమి కరు చేశాం? పై పెచ్చు మా అతిథిగా ఉండు కున్నాం." అంటూ భర్తవన్నాలు ప్రారంభించాడు.

అది మాపి వచ్చాడప్పుడు, "ఏమిటో మాట లేమిటి? చాతనైతే చాణ్ణి దంపాటి. బేదా వాడి తెలిలో దావాలి. మరో మార్గం లేదు." అంటూ రాక్షసుడి పీచికి వచ్చాడు. అంత లోనే ఫిమ్మడు ఎటు మంచి చెప్పి పట్టాడు. అటానురుడు భర్తరాజునా, నేకులున్నీ, బ్రాహ్మణిని రింప దింత ఫిమ్మడితో కదియ బట్టాడు. అటానురుడు బలహీనుడైపోయే దాకా ఫిమ్మడు చాతితో మల్లాయుద్ధం చేసి, దివరకు చాణ్ణి పై తెత్తి, నెల నెల కొట్ట దంపికాడు.

అంతరూ అశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడు. అట్టును తింకా రాలేదు. అతను వెళ్ళి అయిదెళ్ళయింది. అతని దినం నిరీక్షిస్తూ పొందవులు ఆ ప్రాంతం తింటే ఇతర పర్వతాలూ, అశ్రమాలూ చూస్తూ కాలం వెళ్ళుచున్నారు.

ఒకనాడు పొందెవ్వలు నలుగురూ ఒక చోట కూర్చుని కలుపు చెప్పకుండా అందరూ ఒక విమానం ఆకాశంలో ప్రకాశిస్తూ ననివిలిచి, వారున్న కొండ వక్కగా తిగింది. అదిచూచో మంచి దేవతా పురుషుడు

రాగ అట్టునుడు దిగాడు. స్వర్గం నుంచి తిరిగి వచ్చిన అట్టునుడు అప్పటికే నమస్కరించి, తమ్మలను కొగలించుకుని, వారి వక్కనే కూర్చున్నాడు.

కొండపైలు ఇంద్రుడి రథాన్ని, వాని అందాన్ని వింతగా చూశాడు; దానికి ప్రారథి అంబుని మాతదన గళవించి, మర్యాదలు చేశాడు; స్వర్గంలోని కైమ సమాచారాలు అదిగి తెలుసుకున్నారు. వారి ప్రశ్నల కిచ్చి బి! మాతలి తగిప సమాధానాలు చెప్పి, రథాన్ని తిరిగి స్వర్గానికి రిసుకుపోయాడు.

ఇంద్రుడు అట్టునుడికి బనేక దివ్య వస్త్రా దరణాలు ఇచ్చాడు. అట్టునుడు వాటిని ప్రావది కిచ్చి, దక్కరాజు దగ్గరి కూర్చుని,

వ్యర్థంలో తనకు కలిగిన అనుభవాల్నిబట్టి
పూనెగుచ్చునట్లు వివరించి ఇలా చెప్పాడు :

"దిరికి పురోహి, కాలకా తన ఇద్దరు
కుమార్తెలు. వాళ్ళు బ్రహ్మమతమ తపస్సు
తేక మెప్పుంది. తమ సంతతికి దేవదాన
వుల చేత దావు లేకుండామా, హోయ్లా అనే
గావ్ నగరం వాటిని పొందగామా ఏరాలు
గోరారు. కాలకా అని పిలిచేటటులా, కాల
శయంగా ఆ నగరంలో ఉంటూ. దేవత
లను అర్చిపెట్టకుండా దీపిస్తూ వచ్చాడు
నేను ఆ రాక్షసులను ఆయుధివేసే అసంకరం.
వాని నగరం ప్రవేశించాను రథం
సరుకుటం దాదా కష్టమయింది. దారికి
అడ్డంగా రాక్షసులు శివాలు గుట్టలుగా పడి
వున్నాయి. నగర మంతకా రాక్షస స్త్రీల
చొవనం పనిపించింది దేతం దమ్మకు పని
ఆ స్త్రీలు ఇళ్ళలో కూర్చి వాడ్కున్నారు.
ఆ నగరం మొదట విర్జించినవ్వుడు దేవ
తల వశంబనే ఉండేవని, ఇంకొకడు
అక్కడ ఉండేవాడని. బ్రహ్మ సతం
మూలంగా రాక్షసులు దేవతలను వెళ్ళగెట్టి

ఆ నగరాన్ని అక్రమించుకున్నారని సతరి
వాడు చెప్పాడు. పోలోడు, కాలశయకలమ
ఏలా నిర్మూలించటం అని ఇంకొకడు
బ్రహ్మను అడగగా, దేవదానవ వాడులకు
దేవదానవాని వల్లనే అది సాధ్యమవుతుందని
బ్రహ్మ చెప్పాడట. ఇంకొకడు ఆ పని
సమ్మతించింది. కాలశయకలమ ఉంప
దానిక వాడు దివ్యాస్త్రాలను పెట్టించాడు."

మచ్చాడు. అందరూ కాలకృత్యాదు
లిక్కుకున్న అసంకరం తర్జునా అర్జునుణ్ణి
పిలిచి, అతడు సాధించుకు వచ్చిన అస్త్రా
లను చూపమన్నాడు. అర్జునుడు కుచి
అయి, దేవతత్వ మనే తన కలఖం మొదలు
కుని తన వద్ద గల దివ్యాస్త్రా లన్నిటిని
దూపించసాగాడు. ఆ సమయంలో వాడ
డుడు వచ్చి అర్జునుడితో, "అర్జునా, ఈ
అస్త్రాలను తగిసి కారణం లేకుండా ఎన్నడూ
ప్రయోగించకు. అందువల్ల దాదా ప్రమాదం
ఉంటుంది దేవదేవంలో పిలిచి నువ్వు ప్రయో
గించేటవ్వుడు నేను వచ్చి చూస్తానంటి!"
అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీమద్భక్తలీల

8

నారదుడు చెప్పిన ప్రకారం పార్వతి ఈ చరిత్రలను వెంట బట్టుకుని కృష్ణ తిర్థానికి వెళ్ళి, ఏండాది మహామంత్రం అనిష్టా తీవ్రమైన తపస్సు చేయజేసింది. అయి ఒక్క అడు కూడా తిపికుండా తపస్సు చేస్తూ ఉండటం చూసి, అక్కడి మునులు అమెను "అవత్త" అని పిలవ వారం అయినారు.

అకనాడు మెనకా పామరంతులు తమ కుమార్తెను దూర వర్తి, అయి ఒక్కొక్క అందటం చూసి రయచరి, "అమ్మా, అహరం కూడా మాని ఎందుకు ఈ మోర తపస్సు చేస్తున్నావు? ముష్టిదుద్ధ ముప చేసిన ఇప్పుడు నీ పట్ల అమ్మగహిస్తావా? అతను విధానీ, దయాహినుడూ, ముక్కో పిన్నూ, అందని నందుకు ఎందుకు అని ప్రావు? ఇంటికి వచ్చిరియ్యా." అన్నాడు.

పార్వతి ఈ మాటలు విని, "మీరు మొదట నాతో ఎమన్నాడు? ఇప్పుడిది సన్నిధి పెళ్ళి చేస్తామనితేదా? నా తపస్సుతో నేను అయినను మీ అల్లుడూగా చెస్తాను. నా కోసం ఏ మాత్రం దిగులు పడక, మీరు ఇంటికి వెళ్ళి, ముఖంగా వుండండి." అని తన తల్లి దండ్రులతో అప్పేరి.

ఈ లోభగా ఇప్పుడు పార్వతిని ఎలా పెళ్ళాడటమో అని మధనపడి పోతున్నాడు. అప్పుడు బ్రహ్మ, విష్ణు, శివేంద్రాదులు ఇచ్చి పక్షకు పచ్చి, అతని వల్ల మర్యాదలు పొంది, "మహేశ్వరా, ముఖ పార్వతిని పెళ్ళాని లోకాలకు మేలు చేయ్యవెందుకు? ఏకు వట్టివ కాదును వెత తప్పే దావు లేకుండా రావకుడు వరం పొంది తిన్నాడు. నాకు చేస్తేనే నాని లోకాలు సుఖపడవు." అన్నాడు.

ఈ సూరియలు కన్నులు రోపల నుంచే
 విరివి కూడా, పైకి వాటితో, "వెళ్ళాదిలే
 తవమ్మ పాగేదు, మున్నుడున్న జుయిల
 వెచ్చు గాని ప్రితి చూపుది రోజూలకు తప్ప
 రోపలం కన్నం పాత్యతితో గృహస్థాశ్రమం
 గడపటం కన్న తవమ్మ చేమకోపటమే
 మంది వసుకుంటున్నాను," అన్నాడు.

కందుకు బ్రహ్మ మొదలైనవారు ఒక్క
 గోక, గృహస్థాశ్రమమే గెప్పుదని, రోగ్య
 బినివాణ్ణి ఎవరూ గొరవించరని, కన్నులు
 గృహస్థుగా ఉంటూనే తవమ్మ చేసి, రా
 దుగాగిగా జీవించటం పల్ల రోకలకు మెలా
 కలుగుతుందని హెచ్చరించారు.

వారు చెప్పినట్టే చేస్తానని మాట అట్ట
 కన్నులు బ్రహ్మ మొదలైన వారిని నంపి

కడు, కాని, అతనికి పాత్యతిని విరహం
 ఉన్నప్పటికీ, పాత్యతి మనస్సు స్వయంగా
 తెలుసు శోచానివించింది. అందుచేత
 అయిన ముసలి యతి భావం వచ్చి,
 రంజనీ, కమంతలమూ ధరించి, పాత్యతి
 తవమ్మ చేసుకుంటున్న చోటికి వెళ్ళాడు.
 పాత్యతి అయిన నెచమ్మ చూసి, బ్రహ్మ
 మ్మ మహాత్ములులలో ఒకరై ఉంటారను
 కుని, అయినను హాజరి, స్వాగతమిచ్చి,
 "తమరు ఎవరు? నేను తవమ్మచేసే
 కుంటున్న ఈ తీర్థప్రాంతానికి ఎందుకు
 వచ్చారు?" అని అడిగింది.

"నేను బ్రహ్మసంకానికి చెందినవాణ్ణి.
 రోకలక్షిమంచూస్తూ తిరుగుతూ ఉంటాను.
 మును ఎవరి కుమార్తెవు? రెండుగవం ఇలా

తేదీర తపస్సు చేస్తున్నావు." అని ఇప్పుడు అమెను అడిగాడు.

పాల్వతి అయినది. "నేను పాతకా పాడుమేమంటా ఉండొస్తాను. నేను పాల్వతి అని పిలుస్తారు. ఈ పాల్వతి క్రితం నా పేరే తపస్సు చేస్తూ ఉంటే. నేను అమెనును పంపిస్తాను. చెప్తూ ఉండొస్తాను. అప్పుడు అనినాడు మీనకృతుడు అయినా తన అంకితానానో కొట్టినది, అయితే మమ్మల్ని తన పాదాగ్నిలో దహించాడు. అందుకే నాకును నీకును పంపిస్తామింత్రం ఉండేటట్లుగా ■ దండ్రాపు జపిస్తూ ఇప్పుడు తర్రా పాండునాని ఇప్పుడు తపస్సు చేస్తున్నాను. ఇంకా తపస్సు చేస్తూ ఇప్పుడు నీ నా పైకి అమెనును ఇంకా

లేదు. అందుకే అన్ని ప్రవేశం చేసి ఈ ప్రవేశం పాడుకుంటున్నాను." అని చెప్పింది.

ఇప్పుడు అమెను "మీని రాతా పాద పాదు చేస్తున్నావు. ఉన్నాయి పాదా. తపస్సు చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు తపస్సుతో దొంగల ప్రమాదం ఉంది. ఇంకా ఉంది. వెళ్ళి వెళ్ళుతూ ఉన్నా పాదాం చేస్తున్నాను. ఇంకా ఉంది." అన్నాడు.

అని మీని వెళ్ళుతూ నేను నా అని ప్రామం మార్చుకోను." అన్నది పాల్వతి పాడుకుంది.

"అలాగే వెళ్ళాడు. అని, వెళ్ళి ముందు నీకు కొంత పాడు చేస్తాను. ఇప్పుడు దుండ్రుడు. పాదు బట్టలు వేస్తాను. చక్కలు

భరిస్తాడు. పిల్ల తిరిగిరానకి ఎక్కు తప్ప
మంచి వాదనం లేదు. దయ్యాలనా,
భూకాలనా వెంట వెనుకు తిరుగుతాడు.
ఎంటికి గింధం పూసుకోడు. వాదించే భావి
కుంటాను. అతన్ని పెళ్ళాది నెం మలమల
తావు? అమ్మడు కిప్తడు.

పాల్వతికి తీవ్రంగా కోపం వచ్చింది.
"నువ్వు కాంగ మతమి. క్లాసిక్స్ క్లాసిక్
పట్టాను. కిప్తడు అన్న బిళ్ళెల్లాలు గింధాడు.
కిప్తడు పలు చేసినవాడు. నీడు అన్నపాటు
దర్శనం అనుభవిస్తాడు." అని తన మీ
దానికలను పలికి, "ఈ యుగం అదితరకి
గింధించి," అన్నది.

కెప్పుడు నవ్వు. "పాల్వతి, నీడు కిప్తడు
నీ మనసు తెలుసుకుంటామని యిది
చేడలలో వచ్చాను. నీ ఎంతాబులో వాద
బాధపడుతున్నాను. నా వెంట కైలాసాచరి
వచ్చేయ్యి." అమ్మడు, పాల్వతి చెయ్యి
బట్టుకుని.

కెప్పుని చెయి ఎత్తిపించుకొని చూసినంత
పాల్వతి కళ్ళకు అరిలు కెప్పుడే కనమం

చాడు. అని అయినకు కనాపలు చెప్పే
కున. "కలా నీ వెంట కానమం భావ్యం
కాదు. కా కల్పించుకుంటు అనుమతి పొంది,
నీవ్వు పాదాం తెలుసుకు నీ వెంట
తిరుకు వెళ్ళు." అన్నది.

అని కెప్పుడికి నవ్వుకుంటు. తన పరి
దానికలతో నీడు అది అంటికి వెళ్ళిపోయింది.
మొదట పాదమంటుకుంటు. నీవ్వు. గింధి
తెలుసుకునీ మంత్రపించి, పాల్వతి పా
దానికి మంచి మహాద్వం పట్టించుకు,
నెళ్ళు నీవ్వు. అమ్మడు వారించిచాడు.

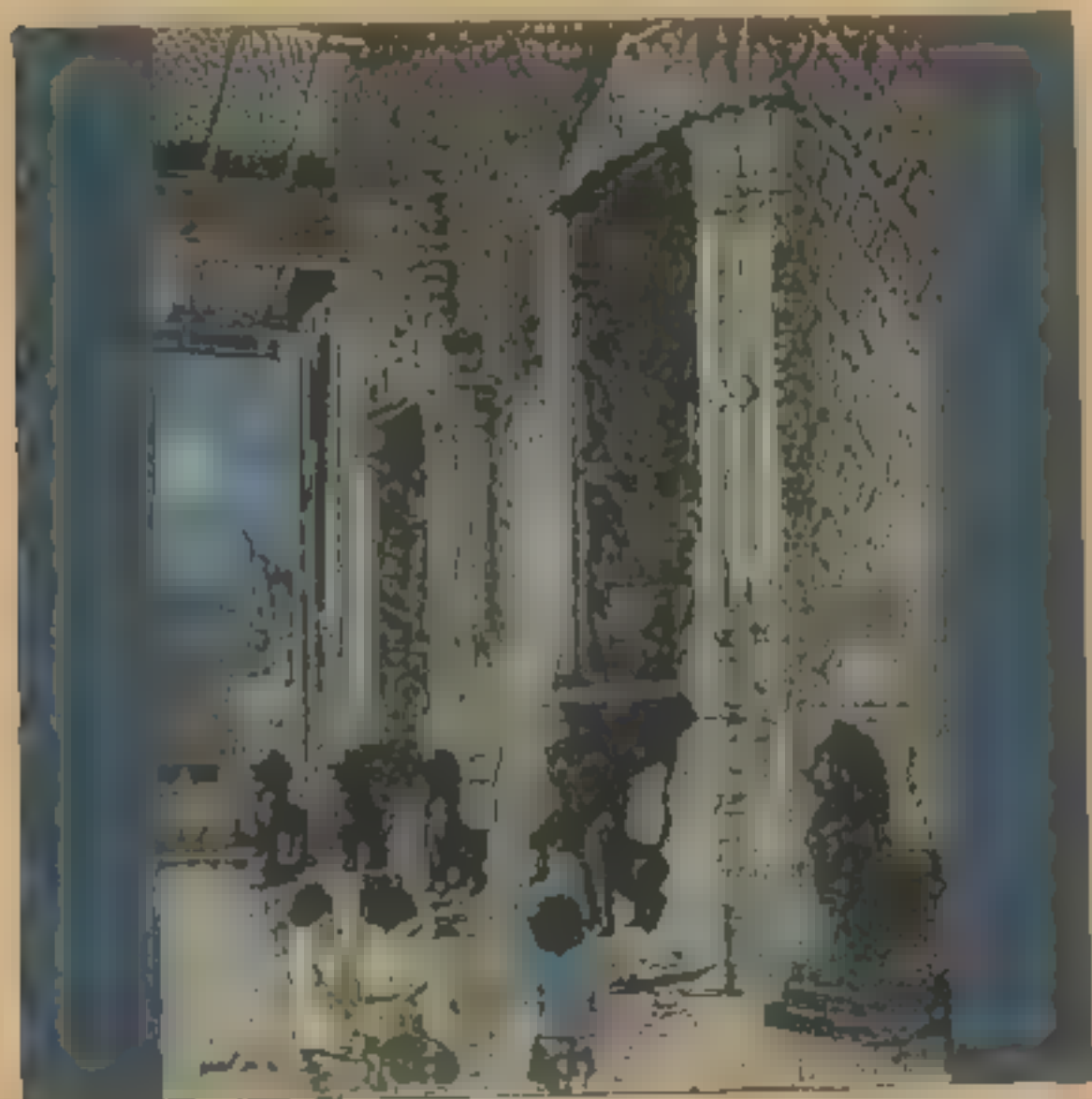
కెప్పుడు నీవ్వు కైలాసాచరి తిరిగి పోయి,
నీవ్వు. అంటికి, మమ్మడుకు తిరిగి పోయి
కానాచరి కెప్పుడు నీవ్వు. తన మనసు
పాల్వతి మీద కెప్పుడు. తన నీవ్వు మీదికి
పోయింది. తిరిగి పాల్వతికి పాదాం చేయి
గొయితున్నాడు. అంటికు నీవ్వు మహాద్వం
మహాద్వం దీక్ష్యం కానాచరి అమ్మడు.

వెంటనే నీవ్వుకును అయితుడేరి చెళ్ళి,
నీవ్వు మహాద్వం వెంట బట్టుకుని కైలా
సాచరి తిరిగి వచ్చాడు.

118. మరకత జ్యోతిషము

బొంబాయిలో ప్రయాణించి చివరకు ముంబయి వరకు రిల్లెం విరామయాత్రవ్రాయు అప్పటి కర్నూలు జిల్లా, సాంబశివంపేటకు వరకు బుద్ధుని అలయం ఉత్తమోత్తమమైయున్నది. అది రాజవంశమున వలసిన అలయం. రాజులొసంగినట్లే అప్పటి రాజవంశమున ఆధిపత్యమిచ్చి అనాదిగా కట్టబడి ఉన్నట్లుకన్పిస్తున్నది.

Chandamama
September '71

Vol. 1, No. 1

Chandamama
(for 1. 1971)

నింజ్జుల కస్తూరి,
విశాఖపట్నం

నెంజ్జుల కస్తూరి

నెంజ్జుల
కస్తూరి కస్తూరి

15

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమతానంత రూ. 20 లు

- ★ వ్యాఖ్యలు సెప్టెంబర్ నెల 10 నుండి 30 రోజుల వరకు.
- ★ వ్యాఖ్యలు ఒక్కమారులోగానీ, రెండు వ్యాఖ్యలుగానీ ఉండాలి. రెండు వ్యాఖ్యలుగా ఉంటే, రెండవ వ్యాఖ్యలో గీతం ఉండాలి. గీతం ఉండనీ వ్యాఖ్యలు వేరవేరిన వారికో ప్రత్యేక బహుమతి ఉంది.

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింశతలు - చిత్రాలు

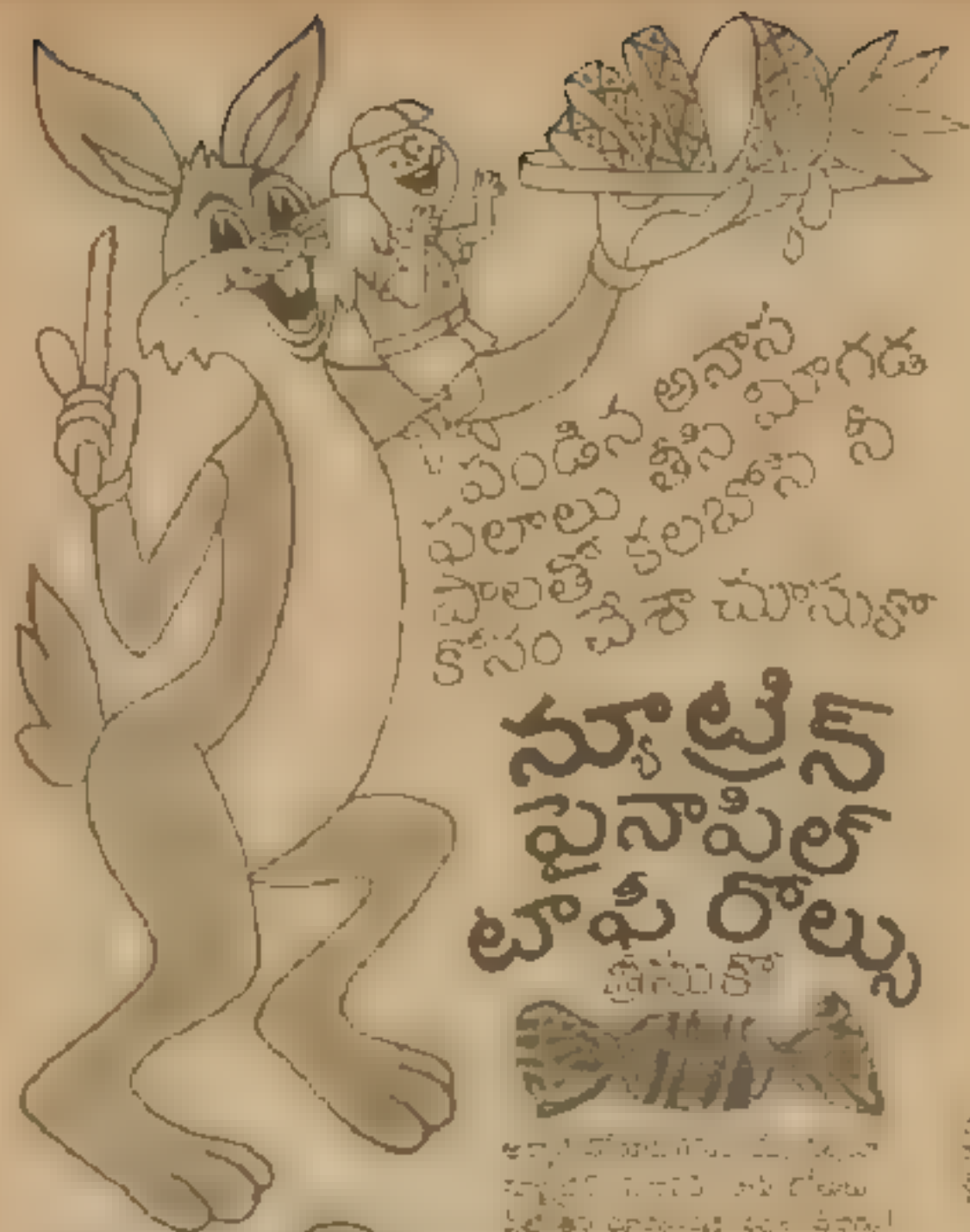
విజయలక్ష్మి కథ	3	కథలు	41
విజయలక్ష్మి కథ	3	కథలు	41
కథలు - 12	9	కథలు	47
కథలు - 12	17	కథలు	49
కథలు - 12	22	కథలు	57
కథలు - 12	29	కథలు	61

విజయలక్ష్మి

కథలు

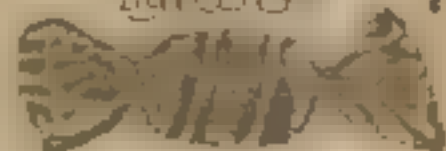
కథలు

కథలు

పండిన అనాస
పలాలు కీని మొగడ
పాలతో కలిపిని నీ
కోసం చేశా చూసుకో

**న్యూట్రీన్
ఫైనాపిల్
టాఫీ రోల్స్**
ప్రోసెస్ చేసిన

అన్ని వయసుల వారికీ మంచి ఆహారం
మీదట న్యూట్రీన్ ఫైనాపిల్ టాఫీ రోల్స్
పేరే తప్ప అవసరంలేదు మీరు చేయండి!

ఇట్టే పోయిపోయింది
పండు పూరిత పెండు!

న్యూట్రీన్ ఫైనాపిల్ టాఫీ రోల్స్ ప్రతీదే ఆహారం.
విత్తనం (100 గ్రాండ్ల)

ఉన్నత
ఆశయాలతో
ఉన్నారా?

వాదండి డీఎక్స్ కేమల్ ఇంక్

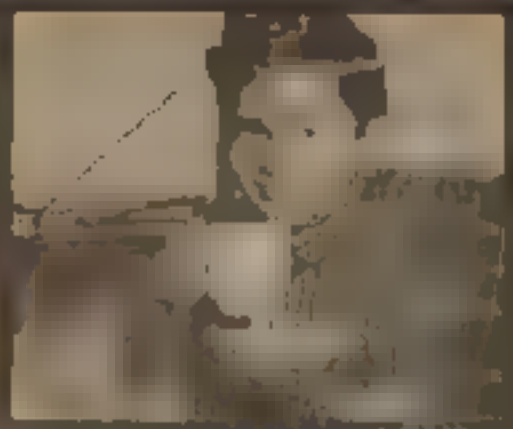
వివా

పగలంతా ఎంతో శక్తి...
రాత్రంతా సుఖమైన నిద్రాంతి

వివా టాబ్లెట్స్ వీటికంటే ఎక్కువ శక్తిని ఇస్తాయి. ఎందుకంటే వీటిలో ఉన్న వివా అనే పదార్థం మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది. వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది. వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది.

వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది. వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది. వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది. వివా టాబ్లెట్స్ మన శరీరానికి అవసరమైన శక్తిని ఇస్తుంది.

**వివా టాబ్లెట్స్ కంటే -
జీతమివ్వమంది చెప్పినా!**

వివా టాబ్లెట్స్
మన శరీరానికి అవసరమైన
శక్తిని ఇస్తుంది.

ಬಿವುತಾಂಜನ್ **ಗ್ರೆಪ್ಮಿಕ್ಸ್‌ಚರ್**

100% ಪುನಃ ಪರಿಕರ್ಮಿತ ಬಟ್ಟೆ

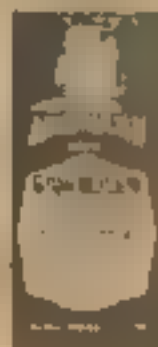
ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ

ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ

Photo: A. K. S. S. S.

100% ಪುನಃ
 ಪರಿಕರ್ಮಿತ

ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ
 ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ
 ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ

ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ
 ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ

ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ
 ಇದ್ದು ಬಾಕಿ, ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬಾಕಿ
 ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ

100% ಪುನಃ
 ಪರಿಕರ್ಮಿತ

ఒక ఉత్సుకుల 3 దశలుగా విభించి...

డెట్ బట్టలను ఎక్కువ తేల్చగా ఉత్సుకుతుంది

— ఏ. ఎస్. రామకృష్ణ

ఏలా చేస్తుంటే ఎంతమీ చేస్తుంటే మారినది:

- 1వ దశ : **డెట్** వంటి ఉత్తమ శుభ్రత ద్రవ్యాలను ఉపయోగించి, వాటిని తగినంతగా శుభ్రపర్చి వాటిని తగినంతగా ఉపయోగించాలి.
- 2వ దశ : **డెట్** వంటి ఉత్తమ శుభ్రత ద్రవ్యాలను ఉపయోగించి, వాటిని తగినంతగా శుభ్రపర్చి వాటిని తగినంతగా ఉపయోగించాలి.
- 3వ దశ : **డెట్** వంటి ఉత్తమ శుభ్రత ద్రవ్యాలను ఉపయోగించి, వాటిని తగినంతగా శుభ్రపర్చి వాటిని తగినంతగా ఉపయోగించాలి.

50% to 100% Dettol 75% to 100%

డెట్ ను చేరే కావాలి!

పుస్తకం అమ్మే ఏకైక దుకాణం

బ్రిటానియా గ్లోబ్ బిస్కట్లు ఎంతో మంచివి పుష్టిగా పెరగడానికి

బిస్కట్లను పిండి, నీరు, ఉప్పులతో చేస్తారు. అందుకంటే అల్పకాలికమైన బిస్కట్ల మాత్రమే అనేక వ్యాధులకు కారణమవుతాయి.

అందుకే పిండి, నీరు, ఉప్పులతో చేసిన బిస్కట్లకు అవసరమైన పుష్టికాంశాలు, విటమిన్లు అందించే బ్రిటానియా బిస్కట్లను.

బ్రిటానియా బిస్కట్లను తయారు చేసేటప్పుడు పేరు, బ్రాండ్, ప్యాకేజీలన్నీ కచ్చితంగా ఉంటాయి. అందుకే బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను.

భారతదేశంలో అనేక శ్రేష్టమైన బిస్కట్లు **బ్రిటానియా**

బిస్కట్లను తయారు చేస్తాయి. అందుకే బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను తయారు చేసే బ్రిటానియా బిస్కట్లను.

© 2017

రోజంతా సుఖసంతోషాలలో మునిగితేలారా?

ఫాంటా తాగండి
దీనినే ముందుగా
మరియు కాఫీ
కాఫీలని మించును

24-40% రోజు-రోజు కలిపి
తాగండి

Coca-Cola Fanta

సినిమాలో ప్రసిద్ధులైన

అద్భుత జాతకుడు

కథా రచయిత: కె. నాగేశ్వరరావు

చిత్ర
నిర్మాణం

సినిమా

